

Euroopan unionin virallinen lehti

L 59

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

55. vuosikerta

1. maaliskuuta 2012

Sisältö

II Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 173/2012, annettu 29 päivänä helmikuuta 2012, asetuksen (EU) N:o 185/2010 muuttamisesta eräiden ilmailun turvaamista koskevien erityistöimenpiteiden selkiyttämiseksi ja yksinkertaistamiseksi ⁽¹⁾** 1

Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 174/2012, annettu 29 päivänä helmikuuta 2012, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 9

Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 175/2012, annettu 29 päivänä helmikuuta 2012, vilja-alalla 1 päivästä maaliskuuta 2012 sovellettavien tuontitullien vahvistamisesta 11

PÄÄTÖKSET

2012/131/EU:

- ★ **Komission päätös, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2011, Interbev-järjestölle suoritetuista maksuista (tiedoksiannettu numerolla C(2011) 4923)** 14

2012/132/EU:

- ★ **Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 15 päivänä helmikuuta 2012, unionin osallistumisesta Saksassa, Italiassa ja Alankomaissa vuonna 2011 toteutettujen lintuinfluenssan torjuntaa koskevien hätätoimenpiteiden rahoitukseen (tiedoksiannettu numerolla C(2012) 776)** 34

Hinta: 3 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

2012/133/EU:

- ★ Euroopan keskuspankin päätös, annettu 27 päivänä helmikuuta 2012, Kreikan valtion liikkeen laskemien tai takaamien jälkimarkkinakelpoisten velkainstrumenttien vakuuskelpoisuutta koskevista väliaikaisista toimenpiteistä annetun päätöksen EKP/2010/3 kumoamisesta (EKP/2012/2) 36

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 173/2012,

annettu 29 päivänä helmikuuta 2012,

asetuksen (EU) N:o 185/2010 muuttamisesta eräiden ilmailun turvaamista koskevien erityistoimenpiteiden selkiyttämiseksi ja yksinkertaistamiseksi

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisistä siviili-ilmailun turvaamista koskevista säännöistä ja asetuksen (EY) N:o 2320/2002 kumoamisesta 11 päivänä maaliskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 300/2008 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yksityiskohtaisista toimenpiteistä ilmailun turvaamista koskevien yhteisten perusvaatimusten täytäntöönpanemiseksi 4 päivänä maaliskuuta 2010 annetun komission asetuksen (EU) N:o 185/2010 ⁽²⁾ täytäntöönpanosta saatu kokemus on osoittanut, että eräiden yhteisten perusvaatimusten täytäntöönpanoa koskeviin yksityiskohtaisiin sääntöihin on tarpeen tehdä pieniä muutoksia.
- (2) Kyse on tiettyjen ilmailun turvaamista koskevien erityistoimenpiteiden selkiyttämistä ja yksinkertaistamisesta oikeusvarmuuden parantamiseksi, lainsäädännön tulkinnan yhdenmukaistamiseksi ja ilmailun turvaamista koskevien yhteisten perusvaatimusten täytäntöönpanon parantamiseksi entisestään.

- (3) Muutokset koskevat vain eräitä toimenpiteitä, jotka liittyvät kulunvalvontaan, yleiseen valvontaan ja kiertovartiointiin, matkustajien ja ruumassa kuljetettavien matkavaroiden turvatarkastuksiin, rahdin, postin, lennon aikana käytettävien tarvikkeiden ja lentoasematarvikkeiden turvalvontatoimenpiteisiin sekä henkilöstön koulutukseen ja turvalaitteisiin.

- (4) Sen vuoksi asetusta (EU) N:o 185/2010 olisi muutettava.

- (5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat siviili-ilmailun turvaamista käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EU) N:o 185/2010 liite tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä helmikuuta 2012.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EUVL L 97, 9.4.2008, s. 72.

⁽²⁾ EUVL L 55, 5.3.2010, s. 1.

LIITE

Muutetaan asetuksen (EU) N:o 185/2010 liite seuraavasti:

1. Korvataan 1.1.3.4 kohta seuraavasti:

"1.1.3.4 Aina kun kriittisiin osiin on voinut päästä turvatarkastamattomia henkilöitä, matkustajia ja miehistön jäseniä, jotka saapuvat muista kuin lisäyksessä 4-B luetelluista kolmansista maista, niissä osissa, joiden koskemattomuus on voinut vaarantua, on suoritettava turvaetsintä mahdollisimman pian, jotta voidaan kohtuudella varmistaa, ettei osassa ole kiellettyjä esineitä.

Edellä olevan 1 kohdan säännökset on katsottava täytetyiksi sellaisten ilma-alusten osalta, joille on tehty ilma-aluksen turvaetsintä.

Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta, kun 1.3.2 ja 4.1.1.7 kohdan soveltamisalaan kuuluvilla henkilöillä on ollut pääsy kriittisiin osiin.

Kun on kyse muista maista kuin lisäyksessä 4-B luetelluista kolmansista maista saapuvista matkustajista ja miehistön jäsenistä, 1 kohtaa sovelletaan ainoastaan niihin kriittisiin osiin, joissa voi olla turvatarkastettuja ruumaan meneviä matkatavaroita ja/tai joita käyttävät turvatarkastetut lähtevät matkustajat, jotka eivät lähde samalla ilma-aluksella kuin kyseiset matkustajat ja miehistön jäsenet."

2. Lisätään 1.2.2.2 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Vaihtoehtoisesti pääsy voidaan myöntää biometrisellä tunnistusjärjestelmällä tehdyn positiivisen tunnistuksen jälkeen."

3. Lisätään 1.2.2.4 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Jos käytetään biometristä tunnistusta, on varmistettava, että turvaluvotulle alueelle pyrkivällä henkilöllä on jokin 1.2.2.2 kohdassa luetelluista luvista ja että kyseinen lupa on voimassa eikä sitä ole mitätöity."

4. Lisätään 1.2.6.9 kohta seuraavasti:

"1.2.6.9 Ajoneuvot, joita käytetään ainoastaan lentokenttäalueella ja joilla ei ole lupaa ajaa yleisillä teillä, voidaan vapauttaa 1.2.6.2–1.2.6.8 kohdan soveltamisesta, jos niiden osoitetaan selkein ulkoisin merkinnöin olevan kyseisellä lentoasemalla käytettäviä työajoneuvoja."

5. Lisätään 1.2.7.1 kohdan c alakohdan loppuun seuraava:

"; ja

d) terminaalin tai sisäänkäynnin ja sen ilma-aluksen, jolla miehistön jäsenet ovat saapuneet tai jolla he lähtevät, välisellä alueella."

6. Korvataan 1.5.2 kohta seuraavasti:

"1.5.2 Valvonnan ja kiertovartioiden suoritusiheyden ja suoritustavan on perustuttava riskinarvointiin ja oltava toimivaltaisen viranomaisen hyväksymiä. Niissä on otettava huomioon

a) lentoaseman koko, mukaan luettuina eri toimintojen lukumäärä ja toiminnan luonne; ja

b) lentoaseman järjestely, erityisesti lentoasemalle perustettujen alueiden keskinäiset suhteet; ja

c) valvonnan suoritustapoihin ja kiertovartiointiin liittyvät mahdollisuudet ja rajoitukset.

Valvonnan ja kiertovartioiden suoritusiheyteen ja suoritustapaan liittyvät riskinarvioinnin osat on pyynnöstä asetettava kirjallisina saataville vaatimustenmukaisuuden seurantaa varten."

7. Muutetaan 4.1.3.4 kohta seuraavasti:

a) korvataan c alakohta seuraavasti:

"c) hankittu lentokenttäalueella tarkastuskorttien tarkastuspisteen jälkeen sijaitsevista myyntipisteistä, joissa sovelletaan lentoaseman turvaohjelmaan kuuluvia hyväksytyjä turvamenettelyjä, edellyttäen, että neste, aerosoli tai geeli on pakattu kassiin, josta näkyy jos sen sisältöön on puututtu, ja jossa on riittävät todisteet siitä, että neste, aerosoli tai geeli on hankittu kyseisellä lentoasemalla viimeksi kuluneiden 24 tunnin aikana; tai";

b) korvataan e ja f alakohta seuraavasti:

"e) hankittu muulla unionin lentoasemalla edellyttäen, että neste, aerosoli tai geeli on pakattu kassiin, josta näkyy jos sen sisältöön on puututtu ja jossa on riittävät todisteet siitä, että neste, aerosoli tai geeli on hankittu kyseisellä lentoasemalla viimeksi kuluneiden 24 tunnin aikana; tai

- f) hankittu EU:n lentoliikenteen harjoittajan ilma-aluksessa edellyttäen, että neste, aerosoli tai geeli on pakattu kassiin, josta näkyy jos sen sisältöön on puututtu, ja jossa on riittävät todisteet siitä, että neste, aerosoli tai geeli on hankittu kyseisessä ilma-aluksessa viimeksi kuluneiden 24 tunnin aikana; tai”

8. Korvataan 5.3.3.2 kohta seuraavasti:

”5.3.3.2 Ruumassa kuljetettavat matkatavarat, joista on tullut erillään kulkevia matkatavaroita muista kuin 5.3.2 kohdassa mainituista syistä, on poistettava ilma-aluksesta ja tarkastettava uudelleen ennen kuin ne lastataan takaisin.”

9. Korvataan 6.0.2 kohta seuraavasti:

”6.0.2. Seuraavia pidetään kiellettyinä esineinä rahti- ja postilähetyksissä:

— valmiiksi kootut räjähteet ja sytytyslaitteet, joita ei kuljeteta sovellettavien turvallisuussääntöjen mukaisesti”

10. Poistetaan 6.0.3 kohta.

11. Korvataan 6.3.2.6 kohta seuraavasti:

”6.3.2.6 Asiakirjojen on oltava toimivaltaisen viranomaisen saatavilla tarkastusta varten milloin tahansa ennen lähetysten lastaamista ilma-alukseen ja sen jälkeen koko lennon ajan tai 24 tuntia sen mukaan, kumpi näistä ajoista on pitempi, ja niissä on annettava seuraavat tiedot:

- a) toimivaltaiselta viranomaiselta saatu valvotun edustajan yksilöivä aakkosnumeerinen tunniste;
- b) lähetysten yksilöivä tunniste, kuten lentorahtikirjan (alarahtikirjan tai päärahtikirjan) numero;
- c) lähetysten sisältö, lukuun ottamatta komission 13 päivänä huhtikuuta 2010 tekemän päätöksen K(2010) 774 lopullinen (*) 6.2.3 kohdan d ja e alakohdassa lueteltuja lähetyksiä;
- d) lähetysten turvaluokitus, eli mainitaan joko
 - ”SPX”, jos lähetys on turvallinen matkustaja-, rahti- ja posti-ilma-aluksessa kuljetettavaksi; tai
 - ”SCO”, jos lähetys on turvallinen ainoastaan rahti- ja posti-ilma-aluksessa kuljetettavaksi; tai
 - ”SHR”, jos lähetys on turvallinen matkustaja-, rahti- ja posti-ilma-aluksessa kuljetettavaksi suuririskisiä lähetyksiä koskevien vaatimusten mukaisesti;
- e) syy turvaluokituksen antamiseen, eli mainitaan
 - ”KC” kun lähetys on vastaanotettu tunnetulta lähettäjältä; tai
 - ”AC” kun lähetys on vastaanotettu tunnetulta tiliasiakkaalta; tai
 - turvatarkastuksessa käytetty keino tai menetelmä; tai
 - perusteet lähetysten vapauttamiselle turvatarkastuksesta;
- f) turvaluokituksen antaneen henkilön nimi tai vastaava tunniste ja luokituksen antamispäivä ja -aika;
- g) sellaisen valvotun edustajan toimivaltaiselta viranomaiselta saama yksilöivä tunniste, joka on hyväksynyt toisen valvotun edustajan lähetyskäsittelyä antaman turvaluokituksen.

(*) Ei julkaistu.”

12. Korvataan 6.3.2.7. kohta seuraavasti:

”6.3.2.7 Yhteislähetysten osalta 6.3.2.5 ja 6.3.2.6 kohdan vaatimukset katsotaan täytetyiksi, jos

- a) yhdistämisen toteuttava valvottu edustaja säilyttää jokaisesta yksittäisestä lähetyksestä 6.3.2.6 kohdan a–g alakohdan mukaisesti vaaditut tiedot koko lennon/lentojen tai 24 tunnin ajan sen mukaan, kumpi näistä ajoista on pitempi; ja
- b) yhteislähetysten mukana seuraavissa asiakirjoissa on yhdistämisen toteuttaneen valvotun edustajan aakkosnumeerinen tunniste, yhteislähetysten yksilöivä tunniste ja sen turvaluokitus.

Edellä olevaa a alakohtaa ei tarvitse soveltaa yhteislähetyskiin, jotka turvatarkastetaan aina tai vapautetaan turvatarkastuksesta päätöksen K(2010) 774 6.2.3 kohdan d ja e alakohdan mukaisesti, jos valvottu edustaja antaa yhteislähetyskäsittelyä sen yksilöivän tunnisteen sekä ilmoittaa sen turvaluokituksen ja kyseisen turvaluokituksen myöntämisen yksittäisen syyn.”

13. Korvataan 6.6.1.1 kohdan a alakohta seuraavasti:

"a) valvotun edustajan, tunnetun lähettäjän tai tunnetun tiliasiakkaan on pakattava tai sinetöitävä lähetykset siten, että niiden sisältöön puuttuminen paljastuu; jos tämä ei ole mahdollista, on toteutettava vaihtoehtoisia suojaustoimenpiteitä, joilla varmistetaan lähetyksen koskemattomuus; ja"

14. Lisätään 6.8.2.3 kohdan loppuun seuraava:

"Edellä 6.3.2.6 kohdan d alakohdassa tarkoitetun turvallisuusluokituksen voi heinäkuuhun 2014 asti ilmoittaa EU:hun tuotavan rahdin tai postin osalta ACC3 tai lentoliikenteen harjoittaja, joka saapuu jostakin lisäyksessä 6-Fii mainitusta kolmannelle maasta; heinäkuusta 2014 alkaen tällaisia turvaluokitusta koskevia ilmoituksia voivat antaa myös 6.8.3 kohdassa tarkoitetut valvotut edustajat."

15. Korvataan lisäyksen 6-A seitsemäs luetelmakohta seuraavasti:

"— (yrityksen nimi) varmistaa, että kaikki asiankuuluvat henkilöstön jäsenet saavat koulutusta asetuksen (EU) N:o 185/2010 liitteessä olevan 11 luvun mukaisesti ja että he ovat tietoisia yrityksen turvaohjelmasta johtuvista turvallisuusvastuistaan, ja"

16. Poistetaan lisäyksestä 6-D otsikon "kielletyt esineet" alla oleva toinen virke.

17. Korvataan lisäys 6-E seuraavasti:

"LISÄYS 6-E

RAHDINKULJETTAJAN VAKUUTUS

Yhteisistä siviili-ilmailun turvaamista koskevista säännöistä 11 päivänä maaliskuuta 2008 annetun asetuksen (EY) N:o 300/2008 ja sen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti

vakuutan, että seuraavia turvamenettelyjä noudatetaan, kun lentorahtia tai lentopostia, johon on sovellettu turvalvontatoimenpiteitä, kerätään, kuljetetaan, varastoidaan ja toimitetaan (valvotun edustajan, turvalvontatoimenpiteitä rahtiin tai postiin soveltavan lentoliikenteen harjoittajan, tunnetun lähettäjän tai tunnetun tiliasiakkaan nimi:n puolesta):

- Kaikki tällaisen lentorahdin ja lentopostin kuljetukseen osallistuvat henkilöstön jäsenet ovat saaneet yleisen turvatietoisuuskoulutuksen asetuksen (EU) N:o 185/2010 liitteessä olevan 11.2.7 kohdan mukaisesti;
- Kaiken palvelukseen otettavien henkilöiden, joilla on mahdollisuus päästä käsiksi lentorahtiin tai lentopostiin, luotettavuus varmennetaan. Tähän sisältyvät ainakin henkilöllisyyden tarkistus (jos mahdollista kuvallisella henkilökortilla, ajokortilla tai passilla) sekä ansioluettelon ja/tai annettujen suositusten tarkistus;
- Ajoneuvojen lastitilat sinetöidään tai lukitaan. Kuomupeitteellä varustetut ajoneuvot suojataan TIR-kaapeleilla. Avolavaisten ajoneuvojen lastitiloja valvotaan lentorahdin kuljetuksen aikana.
- Lastitilassa tehdään etsintä välittömästi ennen lastausta, ja tämän etsinnän luotettavuus säilytetään siihen saakka, kunnes lastaus suoritetaan loppuun.
- Jokaisella kuljettajalla on mukanaan kuvallinen henkilökortti, ajokortti tai muu asiakirja, joka on kansallisten viranomaisten myöntämä tai tunnustama.
- Kuljettajat eivät pysähdy aiheuttomasti tavarankeräämisen ja toimittamisen välillä. Jos tätä on mahdotonta välttää, kuljettaja tarkastaa lastin turvallisuuden ja lukkojen ja/tai sinettien koskemattomuuden palatessaan ajoneuvoon. Jos kuljettaja havaitsee merkkejä siitä, että lastiin on puututtu, hän ilmoittaa asiasta esimiehelleen, eikä lentorahtia tai lentopostia toimiteta perille ilmoittamatta asiasta.
- Kuljetusta ei teetetä alihankintana kolmannella osapuolella, ellei myös kyseinen kolmas osapuoli ole tehnyt kuljetussopimusta [sama valvotun edustajan, tunnetun lähettäjän tai tunnetun tiliasiakkaan nimi kuin edellä tai sama rahdinkuljettajan hyväksyneen tai sertifioineen toimivaltaisen viranomaisen nimi]:n kanssa; ja
- Mitään muita palveluja (esim. varastointia) ei teetetä alihankintana minkään muun osapuolen kuin valvotun edustajan tai sellaisen yrityksen kanssa, jonka toimivaltainen viranomainen on sertifioinut tai hyväksynyt ja luettellonut näiden palvelujen tarjoamista varten.

Kannan täyden vastuun tästä vakuutuksesta.

Nimi:

Asema yrityksessä:

Yrityksen nimi ja osoite:

Päivämäärä:

Allekirjoitus:"

18. Lisätään 8.0.4 kohta seuraavasti:

”8.0.4 Luettelo kielletyistä esineistä lennon aikana käytettävissä tarvikkeissa on sama kuin lisäyksessä 4-C.”

19. Korvataan 8.1.4.2 kohta seuraavasti:

”8.1.4.2 Jotta yritys voidaan nimetä tunnetuksi toimittajaksi, sen on toimitettava lisäyksessä 8-B oleva ”Lennon aikana käytettävien tarvikkeiden tunnetun toimittajan sitoumusvakuutus” jokaiselle yritykselle, jolle se toimittaa tarvikkeita. Vakuutuksessa on oltava laillisen edustajan allekirjoitus.

Yrityksen, jolle tunnettu toimittaja toimittaa tarvikkeita, on säilytettävä allekirjoitettu vakuutus varmennuskeinona.”

20. Korvataan 8.1.5 kohta seuraavasti:

”8.1.5 **Lentoliikenteen harjoittajan, valvotun toimittajan ja tunnetun toimittajan soveltatut turvalvontatoimenpiteet**

8.1.5.1 Lentoliikenteen harjoittajan ja lennon aikana käytettävien tarvikkeiden valvotun toimittajan ja tunnetun toimittajan on

- a) nimitettävä yrityksen turva-asioista vastaava henkilö; ja
- b) varmistettava, että henkilöt, joilla on mahdollisuus päästä käsiksi lennon aikana käytettäviin tarvikkeisiin, saavat yleisen turvatietoisuuskoulutuksen 11.2.7 kohdan mukaisesti ennen pääsylupaa; ja
- c) estettävä luvaton pääsy toimitiloihinsa ja lennon aikana käytettävien tarvikkeiden luo; ja
- d) kohtuudella varmistettava, ettei lennon aikana käytettäviin tarvikkeisiin ole kätkeyty kiellettyjä esineitä; ja
- e) käytettävä tarvikkeisiin puuttumisen paljastavia sinettejä kaikissa ajoneuvoissa ja/tai konteissa, joissa kuljetetaan lennon aikana käytettäviä tarvikkeita, tai fyysisesti suojattava ajoneuvot ja/tai kontit.

Edellä olevaa e alakohtaa ei sovelleta lentokenttäalueella tapahtuviin kuljetuksiin.

8.1.5.2 Jos tunnettu toimittaja käyttää tarvikkeiden kuljettamiseen toista yritystä, joka ei ole lentoliikenteen harjoittajan tunnettu toimittaja tai valvottu toimittaja, tunnetun toimittajan on varmistettava, että kaikkia 8.1.5.1 kohdassa lueteltuja turvalvontatoimenpiteitä noudatetaan.

8.1.5.3 Lentoliikenteen harjoittajan ja valvotun toimittajan soveltamiin turvalvontatoimenpiteisiin sovelletaan myös erillisessä komission päätöksessä säädettyjä lisääännyksiä.”

21. Korvataan lisäyksen 8-A seitsemäs luetelmakohta seuraavasti:

— (yrityksen nimi) varmistaa, että kaikki asiaankuuluvat henkilöstön jäsenet saavat koulutusta asetuksen (EU) N:o 185/2010 liitteessä olevan 11 luvun mukaisesti ja että he ovat tietoisia yrityksen turvaohjelmasta johtuvista turvallisuusvastaustaan, ja”

22. Korvataan LISÄYS 8-B seuraavasti:

LISÄYS 8-B

LENNON AIKANA KÄYTETTÄVIEN TARVIKKEIDEN TUNNETUN TOIMITTAJAN

SITOUMUSVAKUUTUS

Yhteisistä siviili-ilmailun turvaamista koskevista säännöistä 11 päivänä maaliskuuta 2008 annetun asetuksen (EY) N:o 300/2008 ja sen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti

vakuutan, että

— (yrityksen nimi)

- a) nimittää yritykset turva-asioista vastaavan henkilön; ja
- b) varmistaa, että henkilöt, joilla on mahdollisuus päästä käsiksi lennon aikana käytettäviin tarvikkeisiin, saavat yleisen turvatietoisuuskoulutuksen asetuksen (EU) N:o 185/2010 liitteessä olevan 11.2.7 kohdan mukaisesti ennen pääsylupaa; ja
- c) estää luvattoman pääsyn toimitiloihinsa ja lennon aikana käytettävien tarvikkeiden luo; ja
- d) varmistaa kohtuudella, ettei lennon aikana käytettäviin tarvikkeisiin ole kätkeyty kiellettyjä esineitä; ja
- e) käyttää tarvikkeisiin puuttumisen paljastavia sinettejä kaikissa ajoneuvoissa ja/tai konteissa, joissa kuljetetaan lennon aikana käytettäviä tarvikkeita (tätä alakohtaa ei sovelleta lentokenttäalueella tapahtuviin kuljetuksiin).

Jos (yrityksen nimi) käyttää tarvikkeiden kuljettamiseen toista yritystä, joka ei ole lentoliikenteen harjoittajan tunnettu toimittaja tai valvottu toimittaja, se varmistaa, että kaikkia edellä lueteltuja turvalvontatoimenpiteitä noudatetaan.

- vaatimustenmukaisuuden varmistamiseksi (yrityksen nimi) toimii täydessä yhteistyössä kaikissa vaadituissa tarkastuksissa ja antaa kaikki pyydettyt asiakirjat tarkastajien käyttöön,
- (yrityksen nimi) ilmoittaa (lentoliikenteen harjoittaja tai valvottu toimittaja, jolle se toimittaa lennon aikana käytettäviä tarvikkeita):lle kaikista vakavista turvarikkomuksista ja kaikista epäilyttävistä olosuhteista, joilla saattaa olla merkitystä lennon aikana käytettävien tarvikkeiden kannalta, erityisesti yrityksistä kätkeä tarvikkeisiin kiellettyjä esineitä,
- (yrityksen nimi) varmistaa, että kaikki asiaankuuluvat henkilöstön jäsenet saavat koulutusta asetuksen (EU) N:o 185/2010 liitteessä olevan 11 luvun mukaisesti ja että he ovat tietoisia turvallisuusvastaistaan, ja
- (yrityksen nimi) ilmoittaa (lentoliikenteen harjoittaja tai valvottu toimittaja, jolle se toimittaa lennon aikana käytettäviä tarvikkeita):lle, jos
 - a) se lopettaa toimintansa; tai
 - b) se ei enää pysty täyttämään asiaa koskevan EU-lainsäädännön vaatimuksia.

Otan täyden vastuun tästä vakuutuksesta

Laillinen edustaja

Nimi:

Päivämäärä:

Allekirjoitus:

23. Lisätään 9.0.4 kohta seuraavasti:

"9.0.4 Luettelo kielletyistä esineistä lentoasematarvikkeissa on sama kuin lisäyksessä 4-C."

24. Korvataan 9.1.1.1 kohta seuraavasti:

"9.1.1.1 Lentoasematarvikkeet on turvatarkastettava ennen kuin niitä saa viedä turvalvotuille alueille, paitsi jos

- a) lentoaseman pitäjä, joka toimittaa tarvikkeet omalle lentoasemalleen, on soveltanut niihin vaadittuja turvalvontatoimenpiteitä ja tarvikkeet ovat näiden toimenpiteiden suorittamishetkestä niiden turvalvotulle alueelle toimittamiseen saakka olleet suojattuina niin, ettei niihin ole päässyt luvatta käsiksi; tai
- b) tunnettu toimittaja on soveltanut tarvikkeisiin vaadittuja turvalvontatoimenpiteitä ja tarvikkeet ovat näiden toimenpiteiden suorittamishetkestä niiden turvalvotulle alueelle toimittamiseen saakka olleet suojattuina niin, ettei niihin ole päässyt luvatta käsiksi."

25. Korvataan 9.1.3.2 kohta seuraavasti:

"9.1.3.2 Jotta yritys voidaan nimetä tunnetuksi toimittajaksi, sen on toimitettava lentoaseman pitäjälle lisäyksessä 9-A esitetty "Lentoasematarvikkeiden tunnetun toimittajan sitoumusvakuutus". Vakuutuksessa on oltava laillisen edustajan allekirjoitus.

Lentoaseman pitäjän on säilytettävä allekirjoitettu vakuutus varmennuskeinona."

26. Korvataan 9.1.4 kohta seuraavasti:

"9.1.4 Tunnetun toimittajan tai lentoaseman pitäjän soveltamat turvalvontatoimenpiteet

Lentoasematarvikkeiden tunnetun toimittajan tai lentoaseman pitäjän, joka toimittaa lentoasematarvikkeita turvalvotulle alueelle on

- a) nimitettävä yrityksen turva-asioista vastaava henkilö; ja
- b) varmistettava, että henkilöt, joilla on mahdollisuus päästä käsiksi lentoasematarvikkeisiin, saavat yleisen turvatietoisuuskoulutuksen 11.2.7 kohdan mukaisesti ennen pääsylupaa; ja

- c) estettävä luvaton pääsy toimitiloihinsa ja lentoasematarvikkeiden luo; ja
- d) kohtuudella varmistettava, ettei lentoasematarvikkeisiin ole kätkeyty kiellettyjä esineitä; ja
- e) käytettävä tarvikkeisiin puuttumisen paljastavia sinettejä kaikissa ajoneuvoissa ja/tai konteissa, joissa kuljetetaan lentoasematarvikkeita, tai fyysisesti suojattava ajoneuvot ja/tai kontit.

Edellä olevaa e alakohtaa ei sovelleta lentokenttäalueella tapahtuviin kuljetuksiin.

Jos tunnettu toimittaja käyttää tarvikkeiden lentoasemalle kuljettamiseen toista yritystä, joka ei ole lentoaseman pitäjän tunnettu toimittaja, tunnetun toimittajan on varmistettava, että kaikkia tässä kohdassa lueteltuja turvavalvontatoimenpiteitä noudatetaan.”

27. Korvataan lisäys 9-A seuraavasti:

”LISÄYS 9-A

LENTOASEMATARVIKKEIDEN TUNNETUN TOIMITTAJAN

SITOU MUSVAKUUTUS

Yhteisistä siviili-ilmailun turvaamista koskevista säännöistä 11 päivänä maaliskuuta 2008 annetun asetuksen (EY) N:o 300/2008 ja sen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti

vakuutan, että

— (yrityksen nimi)

- a) nimittää yrityksen turva-asioista vastaavan henkilön; ja
- b) varmistaa, että henkilöt, joilla on mahdollisuus päästä käsiksi lentoasematarvikkeisiin, saavat yleisen turvatietoisuuskoulutuksen asetuksen (EU) N:o 185/2010 liitteessä olevan 11.2.7 kohdan mukaisesti ennen pääsylupaa; ja
- c) estää luvattoman pääsyn toimitiloihinsa ja lentoasematarvikkeiden luo; ja
- d) varmistaa kohtuudella, ettei lentoasematarvikkeisiin ole kätkeyty kiellettyjä esineitä; ja
- e) käyttää tarvikkeisiin puuttumisen paljastavia sinettejä kaikissa ajoneuvoissa ja/tai konteissa, joissa kuljetetaan lentoasematarvikkeita (tätä alakohtaa ei sovelleta lentokenttäalueella tapahtuviin kuljetuksiin).

Jos (yrityksen nimi) käyttää tarvikkeiden kuljettamiseen toista yritystä, joka ei ole lentoaseman pitäjän tunnettu toimittaja, se varmistaa, että kaikkia edellä lueteltuja turvavalvontatoimenpiteitä noudatetaan.

— vaatimustenmukaisuuden varmistamiseksi (yrityksen nimi) toimii täydessä yhteistyössä kaikissa vaadituissa tarkastuksissa ja antaa kaikki pyydetty asiakirjat tarkastajien käyttöön,

— (yrityksen nimi) ilmoittaa (lentoaseman pitäjä):lle kaikista vakavista turvarikkomuksista ja kaikista epäilyttävistä olosuhteista, joilla saattaa olla merkitystä lentoasematarvikkeiden kannalta, erityisesti yrityksistä kätkeä tarvikkeisiin kiellettyjä esineitä,

— (yrityksen nimi) varmistaa, että kaikki asiaankuuluvat henkilöstön jäsenet saavat koulutusta asetuksen (EU) N:o 185/2010 liitteessä olevan 11 luvun mukaisesti ja että he ovat tietoisia turvallisuusvastoistaan, ja

— (yrityksen nimi) ilmoittaa (lentoaseman pitäjä):lle, jos

- a) se lopettaa toimintansa; tai
- b) se ei enää pysty täyttämään asiaa koskevan EU-lainsäädännön vaatimuksia.

Otan täyden vastuun tästä vakuutuksesta

Laillinen edustaja

Nimi:

Päivämäärä:

Allekirjoitus:”

28. Lisätään 11.2.7 kohta seuraavasti:

”11.2.7 Koulutus henkilöille, joilta edellytetään yleistä turvatietoisuutta

Yleisen turvatietoisuuskoulutuksen on annettava seuraavat valmiudet:

- a) aiempien siviili-ilmailuun kohdistuneiden laittomien tekojen, terroritekojen ja nykyisten uhkien tuntemus;

- b) tietoisuus asiaa koskevista lakisääteisistä vaatimuksista;
- c) ilmailun turvaamisen tavoitteiden ja järjestelyjen tuntemus omassa työympäristössään, mukaan luettuina turvavalvontatoimenpiteitä toteuttavien henkilöiden velvollisuudet ja vastuut;
- d) ilmoitusmenettelyjen tuntemus; ja
- e) kyky reagoida asianmukaisesti turvallisuutta vaarantaviin tapahtumiin.

Kaikkien yleiseen turvatietoisuuskoulutukseen osallistuvien henkilöiden on osoitettava ymmärtävänsä kaikki tässä kohdassa tarkoitetut asiat ennen kuin he voivat aloittaa tehtäviensä suorittamisen.”

29. Korvataan 11.4.2 kohdan a alakohta seuraavasti:

- ”a) perus-, erityis- ja turvatietoisuuskoulutuksessa hankittujen valmiuksien osalta vähintään viiden vuoden välein tai, jos valmiuksia ei ole käytetty yli kuuteen kuukauteen, ennen paluuta turvatehtäviin; ja”

30. Korvataan 12.7.2.2 kohta seuraavasti:

- ”12.7.2.2 Kaikkien nesteiden, aerosolien ja geelien turvatarkastuslaitteiden on oltava standardin 1 mukaisia.

Standardin 1 voimassaolo päättyy 29 päivänä huhtikuuta 2016.”

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 174/2012,**annettu 29 päivänä helmikuuta 2012,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mu-

kaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.

- (2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä helmikuuta 2012.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)		
CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	IL	60,4
	JO	77,3
	MA	79,1
	TN	97,3
	TR	127,1
	ZZ	88,2
0707 00 05	JO	134,1
	TR	112,5
	ZZ	123,3
0709 91 00	EG	88,4
	MA	82,2
	ZZ	85,3
0709 93 10	MA	60,5
	TR	100,2
	ZZ	80,4
0805 10 20	EG	53,0
	IL	73,9
	MA	49,6
	TN	52,0
	TR	74,6
	ZZ	60,6
0805 50 10	EG	42,9
	TR	51,7
	ZZ	47,3
0808 10 80	CA	122,9
	CL	98,4
	CN	86,4
	MK	28,7
	US	147,6
	ZZ	96,8
0808 30 90	AR	84,7
	CL	114,0
	CN	66,8
	US	99,0
	ZA	106,0
	ZZ	94,1

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 175/2012,**annettu 29 päivänä helmikuuta 2012,****vilja-alalla 1 päivästä maaliskuuta 2012 sovellettavien tuontitullien vahvistamisesta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 20 päivänä heinäkuuta 2010 annetun komission asetuksen (EU) N:o 642/2010 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 1 kohdassa säädetään, että CN-koodeihin 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (tavallinen vehnä, siemenvilja), ex 1001 99 00 (korkealaatuinen tavallinen vehnä, muu kuin siemenvilja), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 ja 1007 90 00 kuuluvien tuotteiden tuontitulli on sama kuin näiden tuotteiden tuontitullitietokannassa voimassa oleva interventiohintaa, jota korotetaan 55 prosentilla ja josta vähennetään kyseiseen lähetysalueeseen sovellettavaa cif-tuontihintaa. Tuontitulli ei kuitenkaan voi olla suurempi kuin yhteisen tullitariffin tullit.

(2) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 2 kohdassa säädetään, että mainitun artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuontitullien laskemista varten kyseisille tuotteille vahvistetaan säännöllisesti edustavat cif-tuontihinnat.

(3) Asetuksen (EU) N:o 642/2010 2 artiklan 2 kohdan mukaan CN-koodeihin 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (tavallinen vehnä, siemenvilja), ex 1001 99 00 (korkealaatuinen tavallinen vehnä, muu kuin siemenvilja), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 ja 1007 90 00 kuuluvien tuotteiden tuontitullin laskemisessa käytetään kyseisen asetuksen 5 artiklan mukaisesti määriteltäviä päivittäisiä edustavaa cif-tuontihintaa.

(4) Tuontitullit olisi vahvistettava 1 päivästä maaliskuuta 2012 alkavalle ajanjaksolle, ja niitä olisi sovellettava kunnes uusi vahvistus tulee voimaan,

(5) Koska on tarpeen varmistaa, että tätä toimenpidettä sovelletaan mahdollisimman pian päivitettyjen tietojen saataville asettamisen jälkeen, tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vilja-alan tuontitullien vahvistetaan, liitteessä II lueteltujen tekijöiden perusteella, tämän asetuksen liitteessä I 1 päivästä maaliskuuta 2012 alkaen.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä helmikuuta 2012.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 187, 21.7.2010, s. 5.

LIITE I

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin 1 päivästä maaliskuuta 2012 sovellettavat tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli ⁽¹⁾ (euroa/tonni)
1001 19 00	DurumVEHNÄ, korkealaatuinen	0,00
1001 11 00		0,00
		0,00
ex 1001 91 20	Tavallinen VEHNÄ, siemenvilja	0,00
ex 1001 99 00	Tavallinen VEHNÄ, korkealaatuinen, muu kuin siemenvilja	0,00
1002 10 00	RUIS	0,00
1002 90 00		0,00
1005 10 90	MAISSI, siemenvilja, muu kuin hybridi	0,00
1005 90 00	MAISSI, muu kuin siemenvilja ⁽²⁾	0,00
1007 10 90	DURRA, muu kuin kylvämiseen tarkoitettu hybridi	0,00
1007 90 00		0,00

⁽¹⁾ Tavaran tuojaan voidaan soveltaa asetuksen (EU) N:o 642/2010 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti seuraavia tullialennuksia:

- 3 euroa/tonni, kun purkamissatama sijaitsee Välimerellä (Gibraltarsalmelta Välimerelle) tai Mustallamerellä ja tavarat saapuvat unioniin Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta,
- 2 euroa/tonni, kun purkamissatama sijaitsee Tanskassa, Virossa, Irlannissa, Latviassa, Liettuassa, Puolassa, Suomessa, Ruotsissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai Pyreneiden niemimaan Atlantin puoleisella rannikolla, jos tavarat saapuvat unioniin Atlantin valtameren kautta.

⁽²⁾ Tuojaan voidaan soveltaa kiinteämääräistä alennusta 24 euroa tonnilta, jos asetuksen (EU) N:o 642/2010 3 artiklassa vahvistetut edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Liitteessä I vahvistettujen tullien laskemista koskevat tekijät

15.2.2012-28.2.2012

1. Asetuksen (EU) N:o 642/2010 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun viitejakson keskiarvot:

(EUR/t)

	Vehnä ⁽¹⁾	Maissi	Durumvehnä, korkealaatuinen	Durumvehnä, keskilaatuinen ⁽²⁾	Durumvehnä, heikkolaatuinen ⁽³⁾
Pörssi	Minnéapolis	Chicago	—	—	—
Noteeraus	237,97	189,88	—	—	—
FOB-hinta USA	—	—	302,13	292,13	272,13
Palkkio Meksikonlahdella	85,15	18,51	—	—	—
Palkkio Suurilla järvillä	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Sisältää palkkion 14 euroa/t (asetuksen (EU) N:o 642/2010 5 artiklan 3 kohta).⁽²⁾ Alennus 10 euroa/t (asetuksen (EU) N:o 642/2010 5 artiklan 3 kohta).⁽³⁾ Alennus 30 euroa/t (asetuksen (EU) N:o 642/2010 5 artiklan 3 kohta).

2. Asetuksen (EU) N:o 642/2010 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun viitejakson keskiarvot:

Rahtikustannukset: Meksikonlahti–Rotterdam 15,68 EUR/t

Rahtikustannukset: Suuret järvet – Rotterdam: — EUR/t

PÄÄTÖKSET

KOMISSION PÄÄTÖS,

annettu 13 päivänä heinäkuuta 2011,

Interbev-järjestölle suoritetuista maksuista

(tiedoksiannettu numerolla C(2011) 4923)

(Ainoastaan ranskankielinen teksti on todistusvoimainen)

(2012/131/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti sen 108 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ⁽¹⁾,

on SEUT-sopimuksen 108 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti pyytänyt asianomaisia esittämään huomautuksensa ja ottanut nämä huomautukset huomioon,

sekä katsoo seuraavaa:

I MENETTELY

- (1) Kyseistä toimenpidettä koskevia tietoja saatuaan Euroopan komissio esitti Ranskan viranomaisille kysymyksiä näistä tiedoista 2 päivänä lokakuuta 2001 päivätyllä kirjeellä. Ranskan pysyvä edustusto Euroopan unionissa vastasi komissiolle 9 päivänä marraskuuta 2001 päivätyllä kirjeellä.
- (2) Toimenpide oli toteutettu ilman komissiolta etukäteen saatua lupaa, joten se merkittiin ilmoittamattomien tukien rekisteriin viitenumerolla NN 39/03.
- (3) Komissio aloitti kyseisestä tuesta SEUT-sopimuksen 108 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn 9 päivänä heinäkuuta 2003 päivätyllä kirjeellä K(2003) 2057 lopullinen.
- (4) Menettelyn aloittamista koskeva päätös julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽²⁾. Komissio kehotti muita jäsenvaltioita ja asianomaisia kolmansia osapuolia esittämään huomautuksensa kyseisestä tuesta. Komissio ei saanut huomautuksia kolmansilta osapuolilta. Ranskan viranomaiset lähettivät huomautuksensa 8 ja 10 päivänä lokakuuta 2003, 13 päivänä syyskuuta 2005 ja 29 päivänä marraskuuta 2005 päivätyillä kirjeillä.

⁽¹⁾ EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklasta tuli 1 päivänä joulukuuta 2009 SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artikla. Molemmat artiklat pysyivät kuitenkin sisällöltään samoina. Tässä päätöksessä esitettyjä viittauksia SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklaan on pidettävä soveltuvin osin viittauksina EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklaan.

⁽²⁾ Komission päätös K(2003) 2057 lopullinen, tehty 9 päivänä heinäkuuta 2003 (EUVL C 189, 9.8.2003, s. 21).

- (5) Ranskalle lähetettiin 25 päivänä helmikuuta 2011 lisätietopyyntö, ja 29 päivänä maaliskuuta 2011 pidettiin kokous.

- (6) Ranskan viranomaiset vastasivat 24 päivänä toukokuuta 2011 päivätyllä kirjeellä.

II KUVAAUS TOIMENPITEESTÄ

1. INTERBEV-JÄRJESTÖLLE SUORITETUT MAKSUT

1.1 TOIMIALAJÄRJESTÖT JA PAKOLLISTEN VAPAAEHTOISMAKSUJEN JÄRJESTELMÄ

- (7) Toimialajärjestöt ovat ryhmiä, joihin kuuluu aloittain maataloustuotannon ja tapauskohtaisesti jalostuksen, kaupanpitämisen ja jakelun keskeisiä ammattiryhmiä ja jotka toimivaltainen hallintoviranomainen on tunnustanut toimialajärjestöiksi. Niiden olemassaolosta, tehtävistä ja toiminnasta on säädetty Ranskan maatalouslain (code rural) L.631-1 pykälässä ja sitä seuraavissa pykälissä. Jotta toimialajärjestö voidaan tunnustaa, toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava erilaisten edellytysten täyttyminen: muun muassa yhdistyssääntöjen on oltava lain mukaiset (maatalouslain L.632-1 pykälä) ja toimialajärjestöön kuuluvien järjestöjen on oltava edustusjärjestöjä.
- (8) Toimialajärjestöjen tavoitteena on toteuttaa koko toimialaa yleisluonteisesti palvelevia toimia, ja ne voivat tehdä tätä varten sopimuksia. Näistä sopimuksista ja vapaaehtoisista maksuista, joilla rahoitetaan sopimusten mukaisia toimia, voidaan tehdä ministeriöiden välisellä asetuksella pakollisia (eli niitä voidaan "laajentaa") niin, että ne saatetaan koskemaan kaikkia alan toimijoita riippumatta siitä, kuuluuko toimija toimialajärjestön jäsenenä olevaan ammattijärjestöön, jos ne vastaavat laissa lueteltuja tavoitteita. Näillä sopimuksilla pyritään lähinnä edistämään markkinoiden tuntemusta, ammattilaisten välisiä suhteita sekä tuotteiden laatua ja menekkiä. Maatalouslain mukaan sopimuksia voidaan laajentaa tällä tavoin vain, jos ne ovat "yhteisen edun mukaisia" ja perustuvat "toimialaa yleisluonteisesti palveleviin yhteisen maatalouspolitiikan sääntöjen mukaisiin" toimiin (katso Ranskan maatalouslain L.632-3 pykälä).

- (9) Pakollisten vapaaehtoismaksujen keruu- ja jakotavat on määritetty erikseen kussakin toimialajärjestön sopimuksessa.

1.2 VALTION ROOLI

- (10) Vaikka toimialajärjestöt ovat yksityisoikeudellisia oikeushenkilöitä ja niiden toiminta rahoitetaan asianomaiselta alalta kerätyillä maksuilla, pakollisten vapaaehtoismaksujen järjestelmä edellyttää valtion puuttumista asiaan erityisesti seuraavin menettelyin:

- ennen sopimuksen laajentamista koskevaa pyyntöä viranomaisen on pitänyt tunnustaa toimialajärjestö, jonka on oltava kansallisen maatalouspolitiikan ja yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden mukainen (katso johdanto-osan 7 ja 8 kappale);
- kun toimialajärjestö on tunnustettu, se voi pyytää valtiota tekemään sen sopimuksista pakollisia ministeriöiden välisellä, sopimuksen laajentamista koskevalla asetuksella. Tällöin kyseisen tuotantoalueen jokaisella toimijalla on velvollisuus maksaa toimialajärjestön keräämä pakollinen vapaaehtoismaksu (katso johdanto-osan 8 kappale);
- maatalouslain L.632-8-1 pykälän mukaan jokaisen toimialajärjestön on esitettävä toimivaltaisille viranomaisille toimintakertomus ja selvitys jokaisen laajennetun sopimuksen soveltamisesta.

2. TUEN TARKOITUS

- (11) Tuen tarkoituksena on edistää tutkimus- ja kehittämissuorituksia, teknisen avun toimia ja menekinedistämistoimia (markkinointi) kotieläintuotantoalan hyväksi.

2.1 INTERBEV-JÄRJESTÖN MAKSUT

- (12) Tämä päätös koskee kahdentyyppisiä toimialakohtaisia maksuja, joista viranomaiset olivat tehneet pakollisia. Kyseessä ovat ihmisravinnoksi tarkoitettu nautaeläinten ja lampaiden lihasta ja muista eläimenosista sekä Euroopan unionin jäsenvaltioihin lähetettävistä tai vientiin tarkoitettuista elävistä nautaeläimistä ja lampaista peritty maksu ("lihasta perittävä maksu") ja kotieläintuotantorahaston (Fonds National de l'Élevage) hyväksi suoritettu maksu (FNE-maksu).
- (13) Tässä päätöksessä kyseessä olevista Interbev-järjestölle maksetuista maksuista tehtyjä toimialakohtaisia sopimuksia ovat seuraavat:

Lihasta perittävät maksut		Kotieläintuotantorahaston (FNE) hyväksi suoritettavat maksut	
Toimialakohtainen sopimus	Laajentamista koskeva aset	Toimialakohtainen sopimus	Laajentamista koskeva aset
25.7.1995	18.12.1995	15.6.1994	18.12.1995
12.6.2001	19.9.2001		19.4.2001

- (14) Association Nationale Interprofessionnelle du Bétail et des Viandes (Interbev) on karja- ja liha-alan toimialajärjestö Ranskassa. Se perustettiin 9 päivänä lokakuuta 1979 karja- ja liha-alan nauta-, lammas- ja hevossektorin edustusjärjestöjen aloitteesta ja tunnustettiin 18 päivänä marraskuuta 1980 tehdyllä päätöksellä ⁽³⁾. Se puolustaa ja edistää kotieläintuotannon sekä alan teollisen, käsiteollisen ja kauppiaan liittyvän toiminnan yhteistä etua. Se tunnustettiin karja- ja liha-alan toimialajärjestöksi vuonna 1980. Siihen kuuluu 13 valtakunnallista ammattijärjestöä, jotka edustavat karja- ja liha-alan eri ammattiryhmiä: kasvattajia, karjakauppiaita, teurastajia, tukkukauppiaita, teollisia toimijoita ja vähittäismyyjiä.

- (15) Interbevin kaksi tärkeintä tehtävää ovat toimialakohtaisten sopimusten tekeminen ja tiedotus. Lisäksi sen tehtäviin kuuluvat liha-alan tutkimusohjelmat. Järjestön puitteissa allekirjoitetuissa toimialakohtaisissa sopimuksissa määritellään alan toimintasäännöt. Nämä sopimukset voidaan esittää viranomaisille laajentamismenettelyn yhteydessä. Maatalous- ja talousministeriön antaman laajentamista koskevan yhteisen asetuksen julkaisemisen jälkeen toimialakohtaisessa sopimuksessa määrätty toimenpiteet ovat pakollisia ja koskevat kaikkia alan toimijoita.

2.2 LIHASTA PERITTÄVÄ MAKSU

- (16) Interbev otti käyttöön 25 päivänä heinäkuuta 1995 tehdyllä toimialakohtaisella sopimuksella, jota laajennettiin 18 päivänä joulukuuta 1995 annetulla asetuksella ⁽⁴⁾, ihmisravinnoksi tarkoitettu nautaeläinten ja lampaan lihasta ja muista eläimenosista sekä Euroopan unionin jäsenvaltioihin lähetettävistä tai vientiin tarkoitettuista elävistä nautaeläimistä ja lampaista perittävän maksun.

- (17) Maksu koski seuraavia kolmea liha- ja/tai eläinluokkaa:

- Ranskassa teurastettu ihmisravinnoksi tarkoitettu liha ja muut eläimenosat: maksun suuruus oli 0,084 Ranskan frangia (jäljempänä 'frangi') ⁽⁵⁾ ruhekiloa kohti, ja se perittiin luonnolliselta henkilöltä tai oikeushenkilöltä, joka omisti eläimen tai oli yksi sen omistajista teurastamisajankohtana;

- Ranskaan toimitettu tai tuotu kulutukseen tarkoitettu liha: maksun suuruus oli 0,042 frangia/ruhekilo, ja se perittiin luonnolliselta henkilöltä tai oikeushenkilöltä, joka oli Ranskan alueella lihan ensimmäinen omistaja tai yksi sen ensimmäisistä omistajista;

⁽³⁾ Tiedot on saatu internetsivulta www.interbev.asso.fr

⁽⁴⁾ Ranskan virallinen lehti (*Journal Officiel de la République française*) nro 299, 27.12.1995.

⁽⁵⁾ 1 Ranskan frangi = 0,15 euroa.

- c) Euroopan unionin jäsenvaltioihin lähetettävät tai vientiin tarkoitetut elävät nautaeläimet ja lampaat: maksun suuruus oli 7 frangia/eläin, ja se perittiin luonnolliselta henkilöltä tai oikeushenkilöltä, joka oli Ranskan alueella eläimen viimeinen omistaja tai yksi sen viimeisistä omistajista.
- (18) Heinäkuun 25 päivänä 1995 tehty toimialakohtainen sopimus korvattiin 12 päivänä kesäkuuta 2001 tehdyllä toimialakohtaisella sopimuksella, jota laajennettiin 19 päivänä syyskuuta 2001 annetulla asetuksella ⁽⁶⁾. Asetuksen 1 pykälän mukaan sopimus on laajennettu ajanjaksolla, joka päättyy kolmen vuoden kuluttua asetuksen julkaisemisesta eli 30 päivänä syyskuuta 2004.
- (19) Kesäkuun 12 päivänä 2001 tehdyn toimialakohtaisen sopimuksen mukaan entinen tilanne jatkui sopimuksen kohteena olevien liha- ja/tai eläinluokkien osalta niin, että maksun määriä korotettiin seuraavasti: 0,1574 frangia (0,024 euroa) Ranskassa teurastettujen eläinten ihmisravinnoksi tarkoitettusta lihasta ja muista eläimenosista; 0,0656 frangia (0,010 euroa) Ranskaan toimitetusta tai tuodusta kulutukseen tarkoitettusta lihasta ja 11,15 frangia (1,7 euroa) Euroopan unionin maihin lähetetyistä tai vientiin tarkoitetuista elävistä nautaeläimistä ja lampaista.
- (20) Kesäkuun 12 päivänä 2001 tehdyn sopimuksen mukaan lihasta perityt maksut oli mahdollista saada osittain palautettua, kun ne lähetetään Euroopan unionin maahan tai viedään kolmansiin maihin. Palautettava määrä oli 0,0656 frangia (0,010 euroa)/kilo.
- (21) Vuosina 1995 ja 2001 tehdyissä sopimusten laajennuksissa järjestelyn ulkopuolelle jätettiin maksut, jotka perittiin Ranskaan toimitetusta tai tuodusta kulutukseen tarkoitettusta lihasta. Lihasta peritty pakollinen maksu ei siis koskenut näitä tuotteita.

2.3 FNE-MAKSU

- (22) Interbev otti käyttöön kotieläintuotantorahaston hyväksi suoritettavan maksun 15 päivänä kesäkuuta 1994 tehdyllä toimialakohtaisella sopimuksella, jota laajennettiin 18 päivänä joulukuuta 1995 ⁽⁷⁾ ja 19 päivänä syyskuuta 2001 ⁽⁸⁾ annetuilla asetuksilla. Viimeksi mainitun asetuksen mukaan sopimusta laajennettiin ajanjaksoksi, joka päättyy kolmen vuoden kuluttua asetuksen julkaisemisesta eli 30 päivänä syyskuuta 2004.
- (23) Kotieläintuotantorahastoa hoitaa kansallinen kotieläintuotantoliitto (Confédération Nationale de l'Élevage, CNE), ja se perustettiin kahta päätarkoitusta varten: ensinnäkin sillä kannustetaan palveluyritysten rakenneuudistukseen ja niiden toiminnan mukauttamiseen yhä harvempien, tuotannon hallintaa koskevien yhteisön toimintaperiaatteiden mukaisesti toimimaan joutuvien kasvattajien tulevaisuuden tarpeiden perusteella, ja toiseksi sen tarkoituksena on edistää yhteisten varojen käytön vakiinnuttamista

geneettisen perimän kehittämisen ja soveltavan tutkimuksen aloilla, jotka ovat tulevaisuudessa kotieläintuotannon kilpailukyvyn avaintekijöitä.

- (24) Rahaston varojen kartuttamiseksi otettiin käyttöön maksu, joka perittiin luonnolliselta henkilöltä tai oikeushenkilöltä, joka oli Ranskassa teurastetun nautaeläimen tai lampaan omistaja tai yksi sen omistajista. Ranskan viranomaisten toimittamien uusimpien tietojen mukaan maksun määräksi vahvistettiin 0,02 frangia (0,003 euroa)/kilo teuraslihaa (netto) (tai 7 frangia (1,05 euroa)/täysikasvuinen nautaeläin, 2,40 frangia (0,36 euroa)/vasikka ja 0,36 frangia (0,054 euroa)/lammas).

- (25) Maksusta saadut tulot käytettiin Ranskan viranomaisten mukaan geneettisen perimän parantamiseen, geneettiseen tietojärjestelmään, bioteknologiaan ja taloutta koskeviin tutkimuksiin.

2.4 MAKSUILLA RAHOITETUT TOIMET

- (26) Lihasta perittävistä maksuista saadut Interbevin varat käytettiin kolmentyyppiseen toimintaan:

a) alan tiedotukseen ja menekinedistämiseen,

b) tekniseen apuun,

c) tutkimukseen ja testaukseen.

- (27) Tiedotus ja menekinedistäminen koskevat erityisesti laadukkaisiin lihatuotteisiin liittyvien eriaiheisten kampanjoiden sekä yleisluonteisempien häränlihaa koskevien TV- ja radiokampanjoiden ja PR-toiminnan rahoittamista. Rahoitusta myönnetään myös Euroopan unionin ulkopuolisiin menekinedistämistoiimiin, kuten näyttelyihin osallistumiseen ja mainontaan.

- (28) Teknisen avun toimet liittyvät muun muassa tuotantoeläinten sertifiointiin ja niitä koskeviin laatuvaatimuksiin etenkin näissä menettelyissä osallisina oleville toimijoille aiheutuvien ongelmien poistamiseksi. Interbev laatii myös liha-alan yhteisiä ohjeita ja osallistuu hyvää kotieläintuotantotapaa koskevasta peruskirjasta ja liha-alan hyviä työtapoja koskevasta ohjeista tiedottamiseen ja niiden täytäntöönpanoon sekä liiketoimien selkeyttämiseen koko alalla.

- (29) Tutkimus- ja testaustoimet ovat alan tarpeisiin parhaiten soveltuvia toimia, ja ne koskevat erityisesti elintarviketurvaa, laadunvalvontaa ja eläinten hyvinvointia.

- (30) FNE-maksuista saadut Interbevin varat käytettiin seuraaviin toimiin:

a) yhteisiin toimiin geneettisen perimän parantamiseksi,

⁽⁶⁾ Ranskan virallinen lehti (*Journal Officiel de la République française*) nro 227, 30.9.2001.

⁽⁷⁾ Ranskan virallinen lehti (*Journal Officiel de la République française*) nro 299, 24.12.1995.

⁽⁸⁾ Ranskan virallinen lehti (*Journal Officiel de la République française*) nro 227, 30.9.2001.

- b) kotieläintuotannon tietojärjestelmien hallintaa koskevaan tietotekniseen järjestelmään,
- c) soveltavaan tutkimukseen,
- d) taloutta koskeviin tutkimuksiin,
- e) muihin toimiin.

3. TUEN KESTO

- (31) Tämä päätös koskee ajanjaksoa 1996–2004, jolloin menettelyn kohteena olevan viimeisen toimialakohtaisen sopimuksen voimassaolo päättyi.

4. TUENSAAJAT

- (32) Tukitoimenpiteen tuensaajia ovat nautaeläinten ja lampaiden kasvattajat.
- (33) Pääasiallisia lopullisia tuensaajia ovat maataloustuotteiden tuottajat, jalostajat ja vähittäismyyjät. Yksityiset yritykset voivat toteuttaa tiettyjä toimia näiden tuensaajien puolesta.
- (34) Tässä päätöksessä ei ratkaista komission kantaa siihen, vastaako Interbevin toimien toteuttamisesta huolehtivien palveluntuottajien valintamenettely julkisten hankintasopimusten tekomenettelyä koskevia sääntöjä.

5. MENETTELYN ALOITTAMISEN SYYT ⁽⁹⁾

- (35) Komissio totesi ensinnäkin kyseessä olevien maksujen luonteesta, että Ranskan hallitus oli tehnyt niistä pakollisia toimialakohtaisten sopimusten laajentamismenettelyn yhteydessä. Sopimuksia laajennettiin antamalla Ranskan virallisessa lehdessä julkaistava asetus. Viranomaisten täytyi siis antaa maksuja koskeva säädös kaikkien sen vaikutusten aikaansaamiseksi. Näin ollen komissio katsoi tutkintamenettelyä aloittaessaan, että kyseessä olivat veroluonteiset maksut eli julkiset varat ja että nämä tuet olivat sääntöjenvastaisia, koska niistä ei ollut ilmoitettu.
- (36) Maa- ja metsätalouden valtiontukea koskevien suuntaviivojen vuosiksi 2007–2013 ⁽¹⁰⁾ (jäljempänä 'maatalouden suuntaviivat') 194 kohdan mukaisesti sääntöjenvastaista valtiontukea on arvioitava tuen myöntämisaikana

voimassa olevien suuntaviivojen mukaisesti. Maatalouden suuntaviivoja on sovellettu 1 päivästä tammikuuta 2007. Sitä edeltäviä suuntaviivoja, vuosiksi 2000–2006 annettuja yhteisön suuntaviivoja maatalousalan valtiontuesta ⁽¹¹⁾, sovellettiin 1 päivästä tammikuuta 2000. Näin ollen kaikkia kyseisen päivämäärän jälkeen myönnettyjä valtiontukia on arvioitava vuoden 2000 suuntaviivojen perusteella. Sitä vastoin kaikkia ennen kyseistä päivämäärää myönnettyjä valtiontukia on arvioitava ennen 1 päivää tammikuuta 2000 sovellettujen säännösten ja käytäntöjen perusteella. Kyseessä olevia tukia on myönnetty vuodesta 1996.

- (37) Koska kyseessä on veroluonteisella maksulla rahoitettu valtiontuki, komission on tutkittava sekä tuella rahoitetut toimet että itse tuen rahoittaminen.

5.1 TUET

5.1.1 Menekinedistämistoimet

- (38) Komissio muistutti, että ennen 1 päivää tammikuuta 2002 myönnettyjen tukien soveltuminen sisämarkkinoille on varmistettava maataloustuotteiden ja tiettyjen muiden EY:n perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomien tuotteiden mainonnan kansallisesta tukijärjestelmästä annetun puiteasiakirjan ⁽¹²⁾ perusteella ja että kyseisen päivämäärän jälkeen myönnettyjen tukien soveltuminen sisämarkkinoille on arvioitava valtiontuesta EY:n perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen ja tiettyjen liitteeseen I kuulumattomien tuotteiden mainontaan annettujen yhteisön suuntaviivojen ⁽¹³⁾ perusteella. Nämä kaksi asiakirjaa sisältävät pääpiirteissään samat periaatteet, ja niissä vahvistetaan erityisesti noudatettavat kielteiset ja myönteiset perusteet. Tukien enimmäismäärien mukaisesti alalta on saatava rahoitusta näihin toimiin vähintään 50 prosenttia kustannuksista. Kyseessä olevassa tapauksessa toimenpiteet rahoitettiin kokonaan veroluonteisilla maksuilla, ja alan toimijoiden rahoitusosuus ylsi määritelmän mukaisesti tälle tasolle. Näin ollen komissio katsoi tutkintamenettelyn aloittaessaan, että sovellettavia edellytyksiä on noudatettu.

5.1.2 Teknisen avun toimet

- (39) Komissio muistutti, että ennen 1 päivää tammikuuta 2000 myönnettyjen tukien soveltuminen sisämarkkinoille on varmistettava komission sen käytännön mukaan, joka perustuu jäsenvaltioiden karjankasvatusalalla ja karjatuotteille myöntämiä tukia koskevista soveltuvista toimenpiteistä annettuun ehdotukseen ⁽¹⁴⁾, ja tämän päivämäärän jälkeen myönnettyjen tukien soveltuminen sisämarkkinoille on varmistettava maatalouden suuntaviivojen mukaisesti. Komission ennen vuotta 2000 soveltama käytäntö ja maatalouden suuntaviivat sisältävät pääpiirteissään samat periaatteet. Näin ollen 100 prosenttiin asti tukikelpoisista menoista myönnettyt tuet ovat sallittuja tämääntyyppisten tukien kohdalla. Tukien on lisäksi oltava kaikkien niistä mahdollisesti kiinnostuneiden alan toimijoiden saatavilla. Komissio katsoi siis tutkintamenettelyn aloittaessaan, että sovellettavia edellytyksiä oli noudatettu.

⁽⁹⁾ Kattava kuvaus päätöksestä, ks. edellä alaviitteessä 2 mainittu komission päätös K(2003) 2057 lopullinen, tehty 9 päivänä heinäkuuta 2003.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 319, 27.12.2006, s. 1.

⁽¹¹⁾ EYVL C 28, 1.2.2000, s. 2.

⁽¹²⁾ EYVL C 302, 12.11.1987, s. 6.

⁽¹³⁾ EYVL C 252, 12.9.2001, s. 5.

⁽¹⁴⁾ Komission kirje jäsenvaltioille nro SG(75) D/29416, 19.9.1975.

5.1.3 Tutkimus- ja testaustoimet

- (40) Komissio muistutti, että näiden tukien soveltuminen sisämarkkinoille on varmistettava tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävää valtion tukea koskevien yhteisön puitteiden⁽¹⁵⁾ ja mainittujen puitteiden muuttamisesta annetun komission tiedonannon⁽¹⁶⁾ perusteella. Näin ollen 100 prosenttiin ulottuva tukitaso soveltuu sisämarkkinoille, jos seuraavat neljä edellytystä täyttyvät: tuki palvelee yleisluonteisesti asianomaista alaa, siitä tiedotetaan tarkoituksenmukaisissa lehdissä, toimien tuloksista ilmoitetaan sekä kulujen että ajan kannalta tasapuolisesti ja tuki täyttää Euroopan unionin kansainvälisten kaupallisten sitoumusten mukaiset edellytykset. Komissio katsoi siis tutkintamenettelyn aloittaessaan, että sovellettavia edellytyksiä oli noudatettu.

5.1.4 FNE-maksulla rahoitetut toimet

- (41) Komissio epäilee FNE-maksulla rahoitettujen toimien täsmällistä laatua, koska niiden tarkoituksena oli edistää palveluyritysten rakenneuudistusta ja sopeutumista kasvattajien tuleviin tarpeisiin sekä edistää yhteisten varojen vakiinnuttamista geneettisen perimän kehittämisen ja soveltavan tutkimuksen aloilla. Maksusta saadut tulot käytettiin Ranskan viranomaisten mukaan geneettisen perimän parantamiseen, geneettiseen tietojärjestelmään, bioteknologiaan ja taloutta koskeviin tutkimuksiin. Näiden tietojen perusteella komissio ei voinut todeta, että toimet olisivat mahdollisesti sovellettavien yhteisön säännösten mukaisia. Komissio ei siis voinut todeta tutkintamenettelyn aloittaessaan, että FNE-maksuilla rahoitettavat toimet olisivat EY:n perustamissopimuksen mukaisia⁽¹⁷⁾.

5.2 TUKIEN RAHOITUS

5.2.1 Lihasta perittävä maksu

- (42) Lihasta perittävä maksu koski 1 päivästä tammikuuta 1996 alkaen muun muassa muihin jäsenvaltioihin lähetettäviä eläviä nautaeläimiä ja lampaista sekä muihin jäsenvaltioihin lähetettäviä naudan- ja lampaanlihatuotteita, joskin viimeksi mainittujen osalta maksun osittainen palauttaminen otettiin käyttöön vuonna 2001. Euroopan unionin tuomioistuimen (jäljempänä "tuomioistuin") antaman tuomion⁽¹⁸⁾ mukaan maksua on pidettävä SEUT-sopimuksen 110 artiklassa määrätyn syrjintäkiellon vastaisena, jos maksun tuoton osoittaminen tiettyyn kohteeseen hyödyttää erityisesti niitä maksun kohteena olevia kotimaisia tuotteita, jotka on jalostettu tai joita pidetään kaupan kotimaan markkinoilla, ja jos se osittain korvaa kotimaisille tuotteille koituvan verorasituksen ja saattaa siten kotimaiset vientituotteet epäedullisempaan asemaan.

⁽¹⁵⁾ EYVL C 45, 17.2.1996, s. 5.

⁽¹⁶⁾ EYVL C 48, 13.2.1998, s. 2.

⁽¹⁷⁾ Ranska lähetti tietoja muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisen jälkeen, kuten III osastossa ("Ranskan huomautukset") esitetään.

⁽¹⁸⁾ Asia C-234/99, Nygård, tuomio 23 päivänä huhtikuuta 2002, Kok., s. I-3657.

- (43) Komissio katsoi tutkintamenettelyn aikana, että muihin jäsenvaltioihin lähetettävistä tuotteista ja elävistä eläimistä perityn maksun tulot, joilla rahoitettiin Interbevin menekinedistämistoimia, teknisen avun toimia ja tutkimus- ja testaustoimia, saattoivat olla perussopimuksen ja erityisesti sen 107 artiklan kannalta sisämarkkinoille soveltumaton tuen rahoitustapa ja että tällä tavoin rahoitettu valtiontuki saattoi näin ollen olla perussopimuksen vastainen. Maksu saattoi nimittäin asettaa muihin jäsenvaltioihin vietäväksi tarkoitettua eläintuotannon epäedullisempaan asemaan, koska tulojen kohdistaminen saattoi suosia Ranskassa kaupan pidettävää kotimaista tuotantoa vientiin tarkoitettua kotimaisen tuotannon kustannuksella ja koska maksun määrässä ei otettu huomioon kotimaista tuotteista saatavaa erilaista tuottoa sen mukaan, pidetäänkö tuote kaupan Ranskassa vai sen ulkopuolella.

5.2.2 FNE-maksu

- (44) Tutkintamenettelyn aloittamisajankohtana käytettävissä olleiden tietojen perusteella komissiolla ei ollut tutkintamenettelyn aikana syytä uskoa, että maksu olisi koskenut tuotuja tai muihin jäsenvaltioihin lähetettyjä eläimiä.

6. PAKOLLISET VAPAAEHTOISMAKSUT JA YHTEINEN MARKKINAJÄRJESTELY

- (45) Komissio katsoi pakollisten vapaaehtoismaksujen soveltumisesta sisämarkkinoille yhteisten markkinajärjestelyjen kannalta 22 päivänä toukokuuta 2003 asiassa C-355/00, Freskot, annetun tuomion⁽¹⁹⁾ perusteella, että pakolliset vapaaehtoismaksut eivät tässä tapauksessa vaikuttaneet suoraan eivätkä välillisesti lopputuotteiden hintoihin, sillä ne eivät vaikuta tuotteiden hintoihin, jotka määräytyivät markkinoilla vapaasti. Lihatuotteista ja kasvatetuista eläimistä perittävästä maksusta aiheutuva rasitus kompensoituu rahoitetuista toimista saaduilla eduilla. Voidaan siis katsoa, että maksujen vaikutus hintoihin oli hyvin vähäistä, jos sitä oli lainkaan.

III RANSKAN HUOMAUTUKSET

- (46) Ranskan viranomaiset esittivät 8 ja 10 päivänä lokakuuta 2003 päivätyillä kirjeillä huomautuksensa komission päätöksestä aloittaa SEUT-sopimuksen 108 artiklan 2 kohdan mukainen menettely kyseessä olevasta tukitoimenpiteestä.
- (47) Ranskan viranomaiset esittivät 13 päivänä syyskuuta ja 29 päivänä marraskuuta 2005 päivätyissä kirjeissä lisähuomautuksia vastauksena komission lähettämiin lisätietoja koskeviin pyyntöihin.

⁽¹⁹⁾ Kok., s. I-5263.

(48) Ranskan viranomaiset esittivät 24 päivänä toukokuuta 2011 päivätyssä kirjeessä lisähuomautuksia vastauksena komission 25 päivänä helmikuuta 2011 lähettämään lisätietopyyntöön ja 29 päivänä maaliskuuta 2011 pidettyyn kokoukseen.

(49) Ranskan viranomaiset panivat merkille, että komission mielestä tällaisista pakollisista toimialakohtaisista maksuista saatavat tulot voidaan rinnastaa veroluonteisiin maksuihin ja ne saattavat näin vääristää kilpailua sisämarkkinoilla. Ne panivat samoin merkille, että toimenpiteistä olisi pitänyt ilmoittaa. Sitten ne totesivat seuraavaa:

1. KOMISSION TUTKIMUKSEN LAAJUUS RANSKAN VIRANOMAISTEN MUKAAN

(50) Kotieläintuotantorahaston (FNE) hyväksi perittävistä maksuista 15 päivänä kesäkuuta 1994 tehdyn toimialakohtaisen sopimuksen ja Interbevin hyväksi perittävistä maksuista 18 päivänä joulukuuta 1995 tehdyn toimialakohtaisen sopimuksen osalta Ranskan viranomaiset katsoivat, että komissio oli aloittanut tutkimuksensa 16 päivänä tammikuuta 1995 päivätyllä kirjeellä (tuki NN 34/95) ja 18 päivänä maaliskuuta 1996 päivätyllä kirjeellä ja päättänyt sen 15 päivänä heinäkuuta 1996 päivätyllä kirjeellä (SG(96) D/6396) todeten, että kyseessä olevat toimenpiteet kuuluvat yksinomaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2328/91 soveltamisalaan ja ne on tutkittava mainitun asetuksen mukaisesti. Asetuksen 35 artiklan 2 kohdassa suljetaan pois perussopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltaminen.

(51) Vastauksena komissiolle, joka ilmoitti, ettei se tuolloin ollut ottanut kantaa muihin Interbevin toteuttamiin toimiin (koska asia NN 34/95 koski ainoastaan investointeja maitokarja-alan rakenneuudistukseen), Ranskan viranomaiset ilmoittivat vastanneensa 18 päivänä maaliskuuta 1996 päivätyyn komission kirjeeseen seuraavasti: ”kotieläintuotantorahaston tarkoituksena on todella (...) parantaa valikointia kotieläintuotannossa ja tukea tutkimusta, etenkin geneettistä tutkimusta. (...)” (13 päivänä syyskuuta 2005 päivätty kirje).

(52) Ranskan viranomaisten mielestä komissio oli siis täysin tietoinen Interbevin rahoittamista tiedotustoimista, menekinedistämistoimista ja tutkimus- ja testaustoimista, ja se olisi voinut kyseisen asian yhteydessä pyytää Ranskan viranomaisilta lisätietoja. Komissio ei kuitenkaan ollut reagoinut edellä mainittuun vastaukseen, joten Ranskan viranomaiset olivat päätelleet komission olevan tyytyväinen toimitettuihin tietoihin.

(53) Komissiolle annetussa myöhemmässä vastauksessa, joka koski edellä mainittuun kirjeeseen liittyvää lisätietopyyntöä (30 päivänä toukokuuta 1996), Ranskan viranomaiset ilmoittivat ensinnäkin, etteivät ne olleet saaneet lisätietopyyntöjä, ja ilmaisivat toiseksi olevansa sitä mieltä, että koska komissio ei ollut toteuttanut toimia 30 päivän toukokuuta 1996 ja 2 päivän lokakuuta 2001 välisenä aikana, se oli tulkittava hiljaiseksi tunnustukseksi komission tietoon tulleiden toimien soveltumisesta sisämarkkinoille.

(54) Ranskan viranomaiset väittivät lisäksi, että komissio oli saanut tiedon Interbevin toteuttamista tiedotustoimista lammassalan hyväksi kohdistuneita toimia koskevan asian C 18/95 yhteydessä.

(55) Näin ollen koska komissio ei tuolloin tehnyt tutkimusta näistä sopimuksista, Ranskan viranomaisten mielestä niiden oli perusteltua katsoa, ettei komissio vastustanut niiden soveltamista.

(56) Tämän perusteella Ranskan viranomaiset katsoivat, että nyt kyseessä oleva menettely koski ainoastaan 12 päivänä kesäkuuta 2001 tehtyä toimialakohtaista sopimusta.

(57) Ranskan viranomaiset toimittivat lopulta 24 päivänä toukokuuta 2011 päivätyssä kirjeessä ja 29 päivänä maaliskuuta 2011 pidetyssä kokouksessa komissiolle tiedot koko asianomaiselta ajanjaksolta.

2. TUEN ILMOITTAMATTA JÄTTÄMISEN PERUSTE RANSKAN VIRANOMAISTEN MUKAAN

(58) Ranskan viranomaisten mielestä 12 päivänä kesäkuuta 2001 tehtyjen uusien toimialakohtaisten sopimusten mukaisesti perityistä maksuista saaduilla tuloilla rahoitettuja Interbevin ja FNE:n toimia ei ollut tarpeen ilmoittaa, koska toimet rahoitettiin yksinomaan asianomaiselta alalta kerätyillä yksityisillä varoilla.

3. INTERBEVIN TOTEUTTAMAT TOIMET

(59) Ranskan viranomaiset panivat Interbevin toteuttamien toimien osalta merkille, että analysoituaan Ranskan viranomaisten 9 päivänä marraskuuta 2001 päivätyssä kirjeessä toimittamat tiedot komissio oli arvioinut niiden olevan maatalousalan valtiontukia koskevien yhteisön suuntaviivojen (2000–2006) ja valtiontuesta EY:n perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen ja tiettyjen liitteeseen I kuulumattomien tuotteiden mainontaan annettujen yhteisön suuntaviivojen mukaisia. Viranomaiset vahvistivat, että tässä päätöksessä kyseessä olevalla ajanjaksolla Interbev rahoitti nämä menekinedistämistoimet, teknisen avun toimet ja tutkimus- ja testaustoimet samoin edellytyksin, kuin 9 päivänä marraskuuta 2001 päivätyssä kirjeessä oli esitetty.

4. FNE:N KAUTTA TOTEUTETUT TUTKIMUSTOIMET JA TEKNISEN AVUN TOIMET

(60) Ranskan viranomaiset toimittivat vastauskirjeessä menettelyn aloittamista koskevaan päätökseen (8 ja 10 päivänä lokakuuta 2003) FNE:n osalta seuraavat selvitykset.

(61) FNE:n varoilla toteutetut toimet koskevat teknistä apua ja soveltavaa tutkimusta. Ranskan viranomaiset vahvistivat, että varat oli myönnetty maatalousalan valtiontukia koskevien yhteisön suuntaviivojen (2000–2006) 14 ja 17 kohdan mukaisesti.

(62) Ensimmäiseksi täsmennettiin, että FNE:n keräämillä varoilla rahoitettiin seuraavia toimia:

a) yhteiset toimet geneettisen perimän parantamiseksi;

b) tietotekninen hallintajärjestelmä ja kotieläintuotantoa koskeva tietojärjestelmä;

c) soveltava tutkimus;

d) taloutta koskevat tutkimukset

e) muut toimet.

4.1 GENEETTISEN PERIMÄN PARANTAMINEN

(63) Geneettisen perimän parantamisen alalla FNE tuki ainoastaan tiettyjä yhteisiä toimia, joita toteutettiin valtion, alan ammattilaisten, tutkimuksen ja opetusalan edustajista koottun kansallisen geeniperimäkomitean (Commission Nationale d'Amélioration Génétique, CNAG) määrittelemän geneettisen perimän parantamisen valtakunnallisen säännösten (Dispositif National d'Amélioration Génétique) mukaisesti.

(64) FNE:n myöntämällä rahoituksella tuettiin pääosin kotieläintuotantoinstituutin (Institut de l'élevage) geneettisellä osastolla toteutettavia toimia; instituutin päätehtävänä on tukea kenttäorganisaatioita, jotka pyrkivät parantamaan märehäntijöiden geeniperimää; laatia, ylläpitää ja kehittää kenttämenetelmiä koskevia ohjeita; valvoa valorisointia rekisteröintimenettelyjä jalostuseläinten geneettiseen arviointiin tarvittavissa yhteisissä tietojärjestelmissä; mukauttaa indeksointimenettelyjä yhteistyössä agronomian alan kansallisen tutkimuslaitoksen INRA:n kanssa; ottaa käyttöön kansainvälisiä tietojenvaihdon menettelyjä ja julkaista Ranskan virallisia indeksejä.

4.2 KOTIELÄINTUOTANTOA KOSKEVIEN TIETOJÄRJESTELMIEN UUDISTAMINEN JA KEHITTÄMINEN

(65) Kotieläintuotantoa koskevien tietojärjestelmien uudistamista ja kehittämistä koskevassa toiminnassa FNE on osallistunut geneettisen tietojärjestelmän (SIG) uudistamiseen. Uudistaminen aloitettiin vuonna 1995 yli 20 vuotta aiemmin käyttöön otetun yhteisen tietojärjestelmän nykyaikaistamiseksi ja yhtenäistämiseksi, jotta varmistetaan geneettisten tietojen tehokkaampi hallinta, indeksointiin tarvittavien uusien toimintojen lisääminen ja kustannusten vähentyminen.

(66) Lisäksi FNE on osallistunut kotieläintuotantoa koskevaan ammatilliseen tietojärjestelmään (SPIE) liittyvän hankkeen taloudellista, teknistä ja oikeudellista toteutettavuutta koskevaan tutkimukseen; tietojärjestelmän tarkoituksena on varmistaa virallisten tunnistetietojen ja muiden varmentavissa olevien tietojen hyödyntäminen ammattialalla ja eri ammattialojen välillä.

4.3 SOVELTAVAN TUTKIMUKSEN ALALLA TOTEUTETUT TOIMET

(67) FNE on tukenut useita soveltavan tutkimuksen alan ohjelmia, ja sen tarkoituksena on jatkaa osallistumista tutkimuksiin, jotka koskevat kotieläintuotantoalaa yleisesti palvelevia aiheita, esimerkiksi tukea soveltavan tutkimuksen ja jalostukseen liittyvien biotekniikoiden (alkionsiirto, sukupuolilajittelu, koeputkihedelmoitys, kloonaukset) siirron ohjelmaa. Nämä toimet liittyvät embryologian uusiin tekniikoihin, jotka ovat erityisen kiinnostavia molekyylimarkkereiden tulevan käytön ja markkereiden avulla

tapahtuvan valikoinnin kannalta. Ohjelmalla on onnistuttu parantamaan merkittävästi perinteisen alkionsiirron tuloksia, kehittämään ja optimoimaan ranskalaista alkioiden sukupuolilajittelun tekniikkaa, kehittämään kaikututkimuksen avulla tapahtuvaa munasolupunktiomenetelmää ja parantamaan koeputkihedelmoitystekniikkaa.

(68) FNE on osallistunut myös homologista rekombinaatiota koskevaan kokeelliseen tutkimushankkeeseen. Tässä INRA:n johtamassa geeninsiirtotekniikkaan perustuvassa tutkimuksessa on pyritty muuttamaan eläinten geeniperimää hallitusti siten, että siirtogeeni saadaan kohdistettua haluttuun paikkaan DNA:ssa. Kohdistamisen tarkoituksena on löytää keino, jolla geeni voidaan korvata toisella muuntogeenisillä organismeilla käyttämättä.

(69) Lisäksi FNE on osallistunut IDEA-ohjelmaan nautaeläinten ja lampaiden elektronisen merkinnän osalta. Se on rahoittanut myös kansallisia hankkeita, joita on toteutettu yhteisen IDEA-ohjelman yhteydessä ja joilla on pyritty parantamaan eläinten tunnistamisen luotettavuutta uusilla elektroniikkaan perustuvilla tekniikoilla.

4.4 TALOUTTA KOSKEVAT TUTKIMUKSET

(70) FNE on ollut rahoittamassa kotieläintuotantojärjestöjen kannalta välttämättömiä taloutta koskevia tutkimuksia, joissa on pyritty löytämään vastauksia yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) perättäisten uudistusten, Euroopan unionin laajentumisen, viime vuosien kriisien ja kansainvälisen tilanteen kehittymisen aiheuttamiin ongelmiin.

(71) Kaikki nämä tutkimukset on toteutettu "Groupe Économique du Bétail" -ryhmän (GEB) johdolla, ja niiden ohjauksesta on vastannut kotieläintuotantoinstituutti, joka varmistaa ammattialan pyytämien tutkimusten johdonmukaisuuden ja täydentävyyden muualla tehtyihin tutkimuksiin nähden.

(72) Toimet ovat koskeneet maito- ja liha-alan suhdanteiden seuranta Ranskassa ja Euroopassa; kuukausittaisia talouskatsauksia, joissa analysoidaan perusteellisesti kotieläintuotantoalan taloudellisia näkökohtia Ranskassa, Euroopassa ja muualla maailmassa, ja yksittäisiä kysymyksiä, kuten hintojen ja tuotantokustannusten seuranta sekä unionissa ja Maailman kauppajärjestössä käytäviä neuvotteluja.

(73) GEB:n toteuttamassa talouden seurannassa otetaan huomioon kotieläintuotantoalan verkostojen tilojen toimintaan liittyvä käytännön tietämys sekä varmistetaan makro- ja mikrotaloudellisten lähestymistapojen synergia.

4.5 MUUT TOIMET

(74) FNE on tukenut lisäksi tapauskohtaisesti sellaisten uusien yhteisten hankkeiden käynnistämistä, joilla on ollut tarkoitus auttaa kotieläintuotantoa sopeutumaan yhteiskunnallis-taloudellisiin muutoksiin ja joista esimerkkeinä voidaan mainita hyvän kotieläintuotantotavan peruskirja,

joka on merkittävin tämäntyyppinen yhteinen ohjeisto Euroopassa, sekä kasvattajan ammattia koskeva tiedotushanke, joka käynnistettiin toisen BSE-kriisin seurauksena palauttamaan kasvattajien ja kansalaisten välinen keskinäinen ymmärrys.

4.6 YHTEISÖN PUITTEET

- (75) Ranskan viranomaiset korostivat, että kaikki rahoitetut toimet palvelevat yleisluonteisesti kaikkia nautaeläinten ja lampaiden kasvattajia, eikä toimista saatava hyöty rajoitu milloinkaan yksittäisiin toimijoihin tai tiettyjen toimijoiden ryhmään.
- (76) FNE:n rahoitusosuus on ollut useimmiten alle 50 prosenttia toimien ja tutkimusten kustannuksista. Osuus on voinut olla yli 50 prosenttia yksittäisissä hankkeissa, mutta tuki ei ole ollut milloinkaan yli sataa prosenttia.

4.6.1 Tekninen apu

- (77) Taloutta koskevien tutkimusten rahoittamisessa on valvottu yhtäältä, ettei 100 000 euron rajaa kasvattajaa kohti kolmen vuoden kaudella ylitetä, ja toisaalta, että kaikilla kasvattajilla on mahdollisuus tutustua tutkimusten tuloksiin.

4.6.2 Soveltava tutkimus

- (78) Ranskan viranomaiset ovat vahvistaneet, että jokaisen taloutta koskevan tutkimuksen lopullisia tietoja sekä jokaisen tutkimusohjelman päättyessä koottuja lopullisia tietoja levitetään laajamittaisesti. Kaikkien FNE:n tukemien tutkimusten tulokset julkaistaan ja niistä tiedotetaan, jotta kasvattajat ja niiden kenttäjärjestöt voisivat hyödyntää niitä ja tutustua niihin tasavertaisesti.
- (79) Merkittäviä jakelukanavia on kaksi: kotieläintuotannon alan ammattijärjestöt ja kotieläintuotantoinstituutti, jotka tiedottavat tuloksista kasvattajille ja teknikoille laajalevikkisissä teknisissä ja talouden alan julkaisuissa.
- (80) Koska toimet palvelevat yleisluonteisesti koko alaa, tuloksia ei pyritä hyödyntämään kaupallisesti. Toimien todellisia edunsaajia ovat nautaeläinten ja lampaiden kasvattajat, joille toimista saatavat teoreettiset ja käytännön tulokset jaetaan.
- (81) Rahoitetuista tutkimuksista ei aiheudu suoria tuloja tuottajille eikä jalostajille.

5. TUONTIELÄIMIÄ JA -LIHAA KOSKEVAT MAKSUT

5.1 INTERBEV-MAKSUT

- (82) Muista jäsenvaltioista tai kolmansista maista peräisin olevasta Ranskaan tuodusta lihasta perittyjen maksujen osalta komissio pystyi toteamaan Ranskan viranomaisten eri otteissa toimittamien tietojen perusteella, että vuosina

1995 ja 2001 tehtyjen toimialakohtaisten sopimusten laajentamisesta annetuilla ministeriöiden välisillä asetuksilla tuontilihasta perittävät maksut jätettiin edelleen sopimusten soveltamisalan ulkopuolelle.

5.2 FNE-MAKSUT

- (83) Komissio toi esiin, että FNE:n hyväksi perittyä maksua saatettiin soveltaa Ranskan ulkopuolella kasvatettuihin mutta Ranskaan teurastettavaksi tuotuihin eläimiin.
- (84) Ranskan viranomaiset panivat 6 päivänä lokakuussa 2003 päivätyssä kirjeessään merkille tämän yhteisön oikeuden periaatteisiin liittyvän epäkohdan merkityksen. Ne sitoutuivat näin ollen muuttamaan sopimuksen tekstiä ja sulkemaan sen ulkopuolelle kaikki Ranskan ulkopuolella kasvatetuista mutta Ranskaan teurastettavaksi tuoduista eläimistä perittävät maksut. Ranskan viranomaiset tarjoutuivat toimittamaan uuden tekstin komissiolle, kun uusi sopimus olisi virallisesti tehty ja allekirjoitettu.
- (85) Viranomaiset lisäsivät, että käytännössä elävien eläinten tuonti oli vähäistä eikä siitä aiheutunut kilpailun vääristymisen riskiä. Tullin mukaan tuotujen täysikasvuisten lihanautojen määrä oli ollut 24 933 eläintä vuonna 2001 ja 22 250 eläintä vuonna 2002. Ranskassa teurastetaan vuosittain noin 4 miljoonaa täysikasvuista lihanautaa, joten elävinä tuotujen eläinten osuus on vain 0,58 prosenttia kaikista teurastetuista eläimistä. Lisäksi yli 70 prosenttia näistä tuoduista eläimistä on erityisen laadukkaita ja kalliita, ja ne on tarkoitettu Pohjois-Ranskan pienille erikoismarkkinoille. Kun otetaan huomioon näiden eläinten tuonnin keskimääräiset hinnat (tullin mukaan 1,50 euroa/kilo elävää eläintä, eli 2,5 euroa/nettokilo), eläimistä perityn FNE-maksun suuruus on ollut noin tuhannesosa eläimen arvosta.
- (86) Ranskan viranomaisten mukaan pakolliset vapaaehtois-maksut pidettiin yhtäältä mahdollisimman pieninä, sillä tuontieläimistä peritty maksu jätettiin usein – ja sittemmin järjestelmällisesti – maksamatta, ja toisaalta eläimen arvoon suhteutetun pakollisen vapaaehtoismaksun määrä oli niin pieni, ettei se voinut vääristää kilpailua. Ranskan viranomaiset toimittivat 24 päivänä toukokuuta 2011 päivätyssä kirjeessään kirjallisia esimerkkejä maksulaskelmista ja yritysten maksuilmoituksista, jotka osoittivat, että palautuskäytäntöä voitiin soveltaa joissakin tapauksissa, joskaan se ei ollut pakollista.
- (87) Ranskan viranomaiset vahvistivat 13 päivänä syyskuuta 2005 ja 24 päivänä toukokuuta 2011 päivätyissä kirjeissä, että FNE-maksu oli koskenut vuodesta 2003 lähtien vain Ranskassa kasvatettuja ja teurastettuja eläimiä ⁽²⁰⁾.

⁽²⁰⁾ Helmikuun 2 päivänä 2005 päivätty muistio: "Interbevin ja kotieläintuotantorahaston maksut peritään vain Ranskassa kasvatettujen ja teurastettavien eläinten teurastuksesta. Ulkomailla syntyneet ja kasvatetut eläimet on siis vapautettu maksusta, kun ne teurastetaan Ranskassa (...)".

6. MUIHIN JÄSENVALTIOIHIN LÄHETYISTÄ ELÄIMISTÄ JA LIHASTA PERITYT MAKSUT

6.1 INTERBEV-MAKSUT

- (88) Muihin jäsenvaltioihin lähetettävästä lihasta perittyjen maksujen osalta komissio oli ottanut esille eriarvoisen kohtelun riskin, joka liittyi maksujärjestelmään, jossa ei oteta huomioon tiettyjen maksun piiriin kuuluvien tuotteiden lähettämistä Ranskan ulkopuolelle, ja ilmoittanut epäilevänsä, että tällainen toimenpide suosii Ranskassa kaupan pidettävää kotimaista tuotantoa.
- (89) Kuten johdanto-osan 16 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa todetaan, muihin jäsenvaltioihin lähetetystä lihasta perittiin pakollinen vapaaehtoismaksu, jonka suuruus oli 0,0126 euroa/kilo ja 12 päivänä kesäkuuta 2001 tehdyn toimialakohtaisen sopimuksen voimaan tultua 0,024 euroa/kilo. Mainitussa sopimuksessa määrättiin lisäksi palautusjärjestelmästä, jossa palautuksen suuruus oli noin 0,010 euroa/kilo.
- (90) Muihin jäsenvaltioihin lähetettävistä eläimistä perittyjen pakollisten vapaaehtoismaksujen osalta Ranskan viranomaiset toimittivat 24 päivänä toukokuuta 2011 päivätyssä kirjeessään selvitykset osoittaakseen, että kyseiset pakolliset vapaaehtoismaksut olivat oikeasuhtaisia niillä rahoitetuista toimista saatavaan hyötyyn nähden.
- (91) Ranskan viranomaiset selittivät, että elävien eläinten vienti koski nuoria nautaeläimiä. Kuten johdanto-osan 17 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa todettiin, näistä eläimistä perittiin pakollinen vapaaehtoismaksu, joka määräytyi eläintä kohti, ei lihakiloa kohti.
- (92) Ranskan viranomaiset toimittivat laskelman, jossa arvioitiin, miten eläinkohtainen ja kilokohtainen maksu vastasivat toisiaan. Heinäkuun 25 päivänä 1995 tehdyn toimialakohtaisen sopimuksen mukaan teurastettaessa peritty pakollinen vapaaehtoismaksu oli 0,084 frangia/ruuhokilo ja eläviä eläimiä lähetettäessä peritty pakollinen vapaaehtoismaksu oli 7 frangia/täysikasvuinen nautaeläin (sopimuksen 4 kohta). Nuori nautaeläin painaa elävänä noin 250–280 kiloa, eli sen lihan keskimääräinen paino (suhdeluku: 65 prosenttia) on 163 kiloa. Eläinkohtainen 7 frangin suuruinen maksu oli siis 0,042 frangia/kilo eli noin puolet lihasta peritystä maksusta.
- (93) Tämä määräys sisältyi myös 12 päivänä kesäkuuta 2001 tehtyyn toimialakohtaiseen sopimukseen, ja sama vastavuus säilyi. Maksujen suuruudet (euromääräisinä) olivat seuraavat: teurastettaessa peritty pakollinen vapaaehtoismaksu oli 0,024 euroa/ruuhokilo (2 kohta), ja eläviä eläimiä lähetettäessä peritty pakollinen vapaaehtoismaksu oli 1,7 euroa/täysikasvuinen nautaeläin (4 kohta). Täysikasvuisen nautaeläimen eläinkohtainen 1,7 euron suuruinen maksu oli siis 0,0104 euroa/kilo eli noin puolet lihasta peritystä maksusta.
- (94) Ranskan viranomaiset arvioivat, että muihin jäsenvaltioihin lähetettävistä tuotteista (elävät eläimet ja liha) perityistä pakollisista vapaaehtoismaksuista saatujen kokonaistulojen (38 136 670 euroa) osuus oli 15 prosenttia

Interbevin vuosina 1995–2004 perimistä pakollisista vapaaehtoismaksuista saatujen tulojen kokonaismäärästä (252 855 282 euroa). Kun vuosia 1995–2004 tarkastellaan kokonaisuutena, Ranskan viranomaisten mielestä kyseiset tulot vastaavat hyvin sitä osuutta toimista, josta muihin jäsenvaltioihin lähetettävät tuotteet ovat hyötynneet.

- (95) Lisäksi Ranskan viranomaiset ilmoittivat, että Ranskan ulkopuolelle lähetettävät elävät eläimet ja liha hyötyivät yhtäältä Ranskan alueen ulkopuolella toteutetuista toiminnoista, joiden osuus oli 21 490 848 euroa, ja toisaalta kaikkia eläimiä ja tuotteita niiden määränpäästä riippumatta hyödyttävistä toiminnoista. Ranskan viranomaisten mukaan oli asianmukaista arvioida, että kaikkia eläimiä ja tuotteita hyödyttäviin toimiin käytetyistä 91 231 075 eurosta vain 28 280 000 eurolla rahoitettiin Ranskan alueen ulkopuolella toteutettuja toimia.
- (96) Nimenomaisesti vientiin tarkoitettuja eläimiä ja tuotteita koskevia toimia olivat muun muassa menekinedistämis-toimet (esimerkiksi kansainväliset näyttelyt, ammattilaisiin kohdistetut tiedotuskampanjat ja pr-toiminta, Berliinissä vihreä viikko ja ulkomailla järjestettävä lihanleikkauuskoulutus). Sekä Ranskan markkinoille että sen ulkopuolelle tarkoitettuja kaikkia eläimiä ja tuotteita koskeneita toimia olivat muun muassa erilaiset mainoskampanjat, kuten eurooppalaista laatuherkää, sisäelimiä ja liharotuja koskevat kampanjat, sekä muutamat tutkimustoimet, jotka koskivat elintarviketurvaa, eläinten hyvinvointia, laadunhallintaa, tuotteen määrittelyä, sertifiointikäytäntöjä ja naudanlihan jäljitettävyyttä ja joiden tuloksista kerrottiin laajalti sekä Ranskassa että sen ulkopuolella.
- (97) Ranskan viranomaisten mukaan Ranskan ulkopuolelle lähetettävät tuotteet ovat hyötynneet toimialakohtaisista toiminnoista kaikkiaan noin 49 770 000 euron arvosta. Tätä määrää on verrattava kyseisistä tuotteista perittyihin pakollisiin vapaaehtoismaksuihin, joiden yhteismäärä oli 38 136 670 euroa. Vientiin tarkoitettua kotimaista tuotannosta perittyjen pakollisten vapaaehtoismaksujen osuus vuosina 1995–2004 vastasi siis sitä hyötyä, joka kyseiselle tuotannolle oli koitunut Interbevin rahoittamista toiminnoista.

6.2 FNE-MAKSUT

- (98) Ranskan viranomaiset vahvistivat 13 päivänä syyskuuta 2005 päivätyssä kirjeessään, ettei lähetettävistä tuotteista peritty FNE-maksua sellaisenaan.

IV ARVITOINTI TUESTA

- (99) SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklaa sovelletaan kaikkiin sopimuksen liitteessä I lueteltuihin maataloustuotteisiin, jotka kuuluvat yhteisen markkinajärjestelyn piiriin (kaikki maataloustuotteet, lukuun ottamatta hevosenlihaa, hunajaa, kahvia, maatalousperäistä alkoholia, alkoholista tehtyä etikkaa ja korkkia) kustakin yhteisestä markkinajärjestelystä annettujen säädösten mukaisesti.

1. SEUT-SOPIMUKSEN 107 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TAR-
KOITETUN TUEN OLEMASSAOLO

(100) SEUT sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa määrätään, että jollei perussopimuksissa toisin määrätä, jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu sisämarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

(101) SEUT-sopimuksen 107–109 artiklan soveltamisesta naudanliha-alalla säädettiin asiaan liittyvien tosiseikkojen tapahtuma-aikaan näiden tuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/99⁽²¹⁾ 40 artiklassa. Ennen kyseisen asetuksen antamista niiden soveltamisesta tällä alalla oli säädetty naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 805/68⁽²²⁾ 24 artiklassa. Lampaan- ja vuohenliha-alalla niiden soveltamisesta säädettiin lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä joulukuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2529/2001⁽²³⁾ 23 artiklassa. Ennen viimeksi mainitun asetuksen antamista niiden soveltamisesta tällä alalla oli säädetty lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 3 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2467/98⁽²⁴⁾ 22 artiklassa, ja ennen tämän viimeksi mainitun asetuksen antamista lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 25 päivänä syyskuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3013/89⁽²⁵⁾ 27 artiklassa.

(102) Nykyisin SEUT-sopimuksen 107–109 artiklan soveltamisesta niillä kahdella alalla, jotka on mainittu tämän päätöksen johdanto-osan 32 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa, on säädetty maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tietyistä maataloustuotteista koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007⁽²⁶⁾ 180 artiklassa⁽²⁷⁾.

1.1 VALIKOIVAN EDUN OLEMASSAOLO

(103) Tuomioistuimen mukaan tukina pidetään sellaisia toimenpiteitä, jotka muodossa tai toisessa ovat omiaan suosimaan yrityksiä välittömästi tai välillisesti tai joita on pidettävä sellaisena taloudellisena etuna, jota edunsaajajyritys ei olisi saanut tavanomaisten markkinoilla

sovellettavien ehtojen mukaan⁽²⁸⁾. Nyt kyseessä olevassa asiassa myönnetty tuki suosi tiettyjä nautaeläinten ja lampaiden kasvatuksen alalla toimivia yrityksiä toteuttamalla toimia, jotka olivat omiaan hyödyttämään tuottajia tai Interbevin edustamia tuotannonaloja.

(104) Lisäksi tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan tukena pidetään toimenpiteitä, jotka eivät ole avustuksia sanan suppeassa merkityksessä mutta jotka eri tavoin alentavat yrityksen vastattavaksi tavallisesti kuuluvia kustannuksia ja ovat siten sekä luonteeltaan että vaikutuksiltaan avustusten kaltaisia⁽²⁹⁾.

(105) Edun aiheutuminen on selvittävää liha-alan hyväksi toteutettujen toimien sekä kyseisten toimialakohtaisten maksujen ja niiden rahoituksen mahdollisten edunsaajien tasolla. Nyt esillä olevassa asiassa myönnetty tuki on hyödyttänyt nautaeläinten tai lampaiden kasvatuksen alalla toimivia yrityksiä, kun on toteutettu alan tuottajia mahdollisesti hyödyttäviä toimia.

1.2 VALTION MYÖNTÄMÄ TAI VALTION VAROISTA
MYÖNNETTY TUKI

(106) Tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan etu voidaan katsoa valtiontueksi, jos se on ensinnäkin myönnetty suoraan tai välillisesti valtion varoista ja jos se on toiseksi valtion toteuttama⁽³⁰⁾.

(107) Maksujen luonteen (pakolliset vapaaehtoisuuskannat) osalta komissio katsoo, että kyseessä ovat veroluonteiset maksut eli julkiset varat. Komissio perustaa näkemyksensä jäljempänä esitettyihin seikkoihin.

(108) Ensinnäkin on korostettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön ja erityisesti asiassa *Salvat* annetun tuomion⁽³¹⁾ 139 kohdan mukaan yksityisten tai julkisten elinten välisen eron tekemistä ei pidetä "valtiontukia koskevien perustamissopimuksen määräysten soveltamisen kannalta ratkaisevana seikkana". Lisäksi asiassa *Ladbroke* annetussa tuomiossa⁽³²⁾ vahvistetaan erittäin selvästi, että SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohta "koskee kaikkia rahoituskeinoja, joita julkinen sektori voi tosiasiallisesti käyttää tukeakseen yrityksiä, ilman että sillä seikalla olisi merkitystä, ovatko nämä varat pysyvästi julkisen sektorin varoja. Vaikka määrät (...) eivät ole pysyvästi valtionkassan omistuksessa, ne voidaan luokitella valtion varoiksi jo sillä perusteella, että ne ovat jatkuvasti valtion valvonassa ja siis toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä, joten toimenpide kuuluu [perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan] soveltamisalaan".

⁽²¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²²⁾ EYVL L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²³⁾ EYVL L 341, 22.12.2001, s. 3.

⁽²⁴⁾ EYVL L 312, 20.11.1998, s. 1.

⁽²⁵⁾ EYVL L 289, 7.10.1989, s. 1.

⁽²⁶⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁷⁾ Poikkeus (joka ei vaikuta tähän päätökseen), joka koskee yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta 19 päivänä tammikuuta 2009 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 73/2009 (EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16).

⁽²⁸⁾ Asia C-280/00, *Altmark Trans ja Regierungspräsidium Magdeburg*, tuomio 24 päivänä heinäkuuta 2003, Kok., s. I-7747, ja yhdistetyt asiat C-34/01, C-35/01, C-36/01, C-37/01 ja C-38/01, *Enirisorse*, tuomio 27 päivänä marraskuuta 2003, Kok., s. I-14243.

⁽²⁹⁾ Asia C-355/00, *Freskot*, tuomio 22 päivänä toukokuuta 2003, Kok., s. I-5263.

⁽³⁰⁾ Asia C-303/88, *Italia v. komissio*, tuomio 21 päivänä maaliskuuta 1991, Kok., s. I-1433, Kok. Ep. XI, s. I-127, 11 kohta; asia C-482/99, *Ranska v. komissio*, tuomio 16 päivänä toukokuuta 2002, Kok., s. I-4397, 24 kohta, ja asia C-126/01, *GEMO*, tuomio 20 päivänä marraskuuta 2003, Kok., s. I-13769, 24 kohta.

⁽³¹⁾ Asia T-136/05, *Salvat ym. v. komissio*, tuomio 20 päivänä syyskuuta 2007, Kok., s. II-4063.

⁽³²⁾ Asia C-83/98 P, *Ranska v. Ladbroke Racing Ltd ja komissio*, tuomio 16 päivänä toukokuuta 2000, Kok., s. I-3271, 50 kohta.

- (109) Tämän oikeuskäytännön perusteella komissio katsoo ensinnäkin, ettei kyseessä olevia pakollisia vapaaehtoismaksuja voida sulkea pois SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan soveltamisalasta pelkästään sillä perusteella, että ne ovat yksityiseltä sektorilta perittyjä maksuja eivätkä ne ole jatkuvasti valtion hallussa. Tältä osin komission on tutkittava myös, missä määrin pakollisista vapaaehtoismaksuista saadut tulot ovat valtion valvonnassa ja miten valtio pystyy ohjaamaan varojen käyttöä tukitoimenpiteiden rahoittamiseen.
- (110) Tarkasteltavana olevassa asiassa komissio huomauttaa, että valtiolta saatu hyväksyntä eli Interbeville myönnetty tunnustus on pakollisten vapaaehtoismaksujen käyttöönoton ennakoedellytys. Näin ollen vaikka Interbev on yksityisoikeudellinen toimija, sen kyky ottaa käyttöön pakollisia vapaaehtoismaksuja omalla toimialallaan edellyttää, että valtio hyväksyy sen toiminnan ja tavoitteet (katso tämän päätöksen johdanto-osan 14 kappale).
- (111) Myös Ranskan maatalouslaissa säädetään, että maksuista tulee pakollisia kaikille asianomaisen ammattialan jäsenille, kun niitä on laajennettu ministeriöiden välisellä asetuksella (katso tämän päätöksen johdanto-osan 10 kappale). Tästä seuraa, että tämäntyyppiset maksut edellyttävät viranomaisen säädöstä kaikkien vaikutusten aikaansaamiseksi ⁽³³⁾.
- (112) Näiden tosiseikkojen perusteella komissio toteaa, että tarkasteltavina olevia pakollisia vapaaehtoismaksuja voidaan pitää valtion valvonnassa olevina valtion varoina.
- (113) Toiseksi pakollisista vapaaehtoismaksuista saatavien tulojen käyttö määräytyy maatalouslaissa säädettyjen toimialajärjestön tavoitteiden ja toimintakehyksen perusteella (katso johdanto-osan 7–10 kappale). Valtio kykenee siis ohjaamaan pakollisista vapaaehtoismaksuista saatavia tuloja käytettäväksi Interbevin toteuttamiin tukitoimenpiteisiin. Interbevin myöntämien etujen voidaan näin ollen katsoa olevan valtion toteuttamia.
- (114) Lisäksi on muistettava, että tuomioistuimien yksilöi asiassa C-345/02, *Pearle*, antamassaan tuomiossa ⁽³⁴⁾ muutamia perusteita, joilla voidaan määrittää, onko veroluonteista maksua pidettävä valtion toimista johtuvina valtion varoina, kun maksut perii toimialajärjestö jäsentensä hyödyksi.
- (115) Tuomioistuimien esitti kyseisessä asiassa, että tietyn toimialan yrityksiä edustavan elimen välikätenä keräämiä pakollisia maksuja voidaan pitää valtion varoina vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) toimenpiteen on määrännyt tietyn toimialan yrityksiä ja työntekijöitä edustava toimialajärjestö eikä sitä käytetä valtion vahvistaman politiikan toteuttamisvälineenä;
 - b) toimenpiteen tavoitteet rahoitetaan kokonaan alan yritysten maksamilla maksuilla;
 - c) työnantajien ja työntekijöiden edustajat päättävät rahoitustavasta ja maksujen osuudesta tai suuruudesta alan toimialajärjestössä valtion puuttumatta asiaan;
 - d) maksut on pakko käyttää toimenpiteen rahoittamiseen ilman valtion mahdollisuutta puuttua asiaan.
- (116) On kuitenkin ilmeistä, ettei nyt kyseessä oleva toimenpide täytä kaikkia asiassa *Pearle* annettussa tuomiossa asetettuja edellytyksiä. Ensinnäkin Interbevin olemassaolosta, tehtävistä ja toiminnasta on säädetty kansallisessa lainsäädännössä (katso johdanto-osan 10 ja 14 kappale), ja sen pakolliseen maksuun perustuva rahoitus edellyttää valtion puuttumista asiaan (katso johdanto-osan 10 kappale). Lisäksi maatalouslain 632-2-1 pykälässä säädetään, että toimialajärjestöt edistävät kansallisten ja Euroopan unionin talouspolitiikkojen toteuttamista ja niillä voi olla etuoikeuksia julkisia tukia myönnettäessä. Interbevin voidaan siis katsoa olevan valtion vahvistaman politiikan toteuttamisväline, jolla toteutetaan toimialaa yleisluonteisesti palvelevaa toimintaa (katso johdanto-osan 40 kappale ja 61 kappale sekä sitä seuraavat kappaleet). Lisäksi, kuten Interbevin yhdistyssäännössä määrätään, toimialajärjestön määrärahoja voidaan tukea suoraan valtion varoista. Kun otetaan vielä huomioon rahoitetun tutkimustoiminnan yleisluonteinen hyöty (katso johdanto-osan 10 kappale), ei voida todeta täysin varmasti, että tuensaajia olisivat tässä tapauksessa vain maksuvelvolliset henkilöt.
- (117) Edellä esitettyjen seikkojen perusteella komissio toteaa, että kyseiset toimenpiteet johtuvat valtion toimista ja rahoitetaan valtion varoista.

1.3 VAIKUTUS KAUPPAAN JA KILPAILUN VÄÄRISTYMINEN

- (118) Kuuluakseen SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan tuella on lisäksi oltava vaikutusta kilpailuun ja jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Tämä peruste edellyttää, että tuensaajat harjoittavat taloudellista toimintaa.
- (119) Jotta voidaan selvittää, kuuluuko tuki SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, on vielä selvitettävä, voiko tuki vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja vääristää kilpailua.
- (120) Tuomioistuimien on todennut, että kun valtion taloudellinen tuki vahvistaa yrityksen asemaa jäsenvaltioiden välisessä kaupassa muihin, kilpaileviin yrityksiin nähden, tuen on katsottava vaikuttavan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ⁽³⁵⁾, mikä riittää osoittamaan kilpailun vääristymisen.

⁽³³⁾ Edellä alaviitteessä 31 mainittu asia T-136/05, *Salvat* ym. v. komissio, tuomio 20 päivänä syyskuuta 2007.

⁽³⁴⁾ Asia C-345/02, *Pearle* ym., tuomio 15 päivänä heinäkuuta 2004, Kok., s. I-7139.

⁽³⁵⁾ Asia C-730/79, *Philip Morris v. komissio*, tuomio 17 päivänä syyskuuta 1980, Kok., s. 2671, Kok., Ep. V., s. 313.

- (121) Liha-alan yhteisen markkinajärjestelyn olemassaolo riittää osoittamaan, että jäsenvaltioiden välillä käydään liha-alalla kauppaa ⁽³⁶⁾. Esimerkkinä voidaan mainita, että lihatuotteiden yhteisön sisäisen kaupan osuus Ranskassa on ollut noin 15 prosenttia kaikesta kyseisten tuotteiden kaupasta unionissa ⁽³⁷⁾.
- (122) Myönnetty tuki voi siis vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, sillä se suosii kotimaista tuotantoa muiden jäsenvaltioiden tuotannon kustannuksella. Liha-ala oli nimittäin tämän päätöksen kohteena olevien tosiseikkojen tapahtuma-aikaan erittäin avoin unionin laajuiselle kilpailulle ja näin ollen erittäin herkkä kaikille tuotantoa josakin jäsenvaltiossa suosiville toimenpiteille.

1.4 SEUT-SOPIMUKSEN 107 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETTUA TUKEA KOSKEVAT PÄÄTELMÄT

- (123) Komissio katsoo edellä esitettyjen seikkojen perusteella, että tässä tapauksessa tuensaajien hyväksi toteutetuista toimenpiteistä aiheutuu sellaista etua, josta muut toimijat eivät pysty hyötymään ja joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla tiettyjä yrityksiä tai tiettyjä tuotannonaloja, joten ne voivat vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.
- (124) Näistä syistä komissio toteaa, että kyseiset toimenpiteet kuuluvat SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan ja ovat valtiontukea.

2. TUEN SISÄMARKKINOILLE SOVELTUMISEN TUTKIMINEN

2.1 PÄÄTÖKSEN LAAJUUS

- (125) Ranskan viranomaisten mielestä tämän päätöksen pitäisi koskea yksinomaan 12 päivänä kesäkuuta 2001 tehtyä toimialakohtaista sopimusta, kuten edellä selitettiin (katso johdanto-osan 56 kappale).
- (126) Komissiolla ei ollut tukea NN 34/95 arvioidessaan käytettävissään tietoja FNE-maksuista eikä tähän asiaan liittyvien tukien rahoitusjärjestelmästä ⁽³⁸⁾. Komission kanta koski lisäksi vain tiettyjen kasvattajien hyväksi myönnettyjä investointitukia eritoten eläinten ensihankintaa varten. Komissio ei ottanut kantaa myöskään pakollisten vapaaehtoismaksujen järjestelmään eikä geeniperimän parantamista, geenitietojärjestelmää, bioteknologiaa tai taloutta koskevia tutkimuksia varten myönnettyyn tukeen tai Interbev-maksuilla rahoitettuja menekinedistämistoimia, teknisen avun toimia ja tutkimus- ja testaustoimia koskevaan tukeen, joista ei ollut ilmoitettu SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

⁽³⁶⁾ Agriculture in the European Union, Statistical and economic information 2002. Maatalouden pääosasto, Euroopan komissio.

⁽³⁷⁾ Lähde: Eurostat.

⁽³⁸⁾ Yhdistetyt asiat C-261/01 ja C-262/01, Van Calster ja Cleeren, tuomio 21 päivänä lokakuuta 2003, Kok., s. I-12249, 51 ja 52 kohta: "51. (...), jäsenvaltion on (...) ilmoitettava varsinaisen tukisuunnitelman lisäksi myös tuen rahoitustapa sikäli kuin se kuuluu olennaisesti suunniteltuun toimenpiteeseen. 52. Kun otetaan huomioon, että ilmoitusvelvollisuus kattaa myös tuen rahoitustavan, seurauksia, jotka aiheutuvat siitä, että kansalliset viranomaiset rikkovat perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan viimeistä virkettä, on sovellettava myös tähän tukitoimenpiteen osatekijään."

- (127) Ranska mainitsi nämä toimet 29 päivänä huhtikuuta 1996 päivätyssä kirjeessä asian NN 49/96 yhteydessä, mutta vain FNE:hen liittyvien toimien osalta.

- (128) Komissio oli kuitenkin pyytänyt kyseiseen kirjeeseen liittyviä lisätietoja 30 päivänä toukokuuta 1996 päivätyllä kirjeellä (VI/021559) voidakseen selvittää eläinten tunnistamiseen ja valintaan osallistuvien kotieläintuotannon alan yritysten rakenneuudistukseen sekä kehittämistoimiin käytettyjen rahoitusvälineiden luonteen ja ulottuvuuden. Komissio oli lisäksi pyytänyt täyttämään erään kyselylomakkeen. Ranskan viranomaiset eivät kuitenkaan vastanneet tähän kirjeeseen, eikä komissio ottanut missään vaiheessa kantaa kyseisten toimien soveltumiseen sisämarkkinoille. Komissio aloitti SEUT-sopimuksen 108 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn kyseessä olevasta tuesta 9 päivänä heinäkuuta 2003 päivätyllä kirjeellä ⁽³⁹⁾.

- (129) Kotieläintuotantorahaston hyväksi 15 päivänä kesäkuuta 1994 tehtyä toimialakohtaista sopimusta ja Interbevin hyväksi 18 päivänä joulukuuta 1995 tehtyä toimialakohtaista sopimusta sekä näillä sopimuksilla rahoitettua valtiontukea on siis tutkittava valtiontukisääntöjen perusteella, koska komissio ei ole niitä hyväksynyt.

- (130) Näin ollen tämä päätös koskee myös FNE:n hyväksi 15 päivänä kesäkuuta 1994 tehtyä ja Interbevin hyväksi 18 päivänä joulukuuta 1995 tehtyä toimialakohtaista sopimusta. Näitä sopimuksia analysoidessaan komissio ei ole ottanut kantaa toimialakohtaisilla maksuilla rahoitettuihin toimiin.

- (131) Kuten johdanto-osan 57 kappaleessa todettiin, Ranskan viranomaiset ovat hyväksyneet tämän tulkinnan implisiittisesti.

2.2 SEUT-SOPIMUKSEN 107 ARTIKLAN 3 KOHDAN SOVELTAMINEN

- (132) SEUT-sopimuksen 107 artiklassa on lueteltu poikkeuksia valtiontuen SEUT-sopimuksen vastaisuutta koskevaan yleiseen periaatteeseen, joskin muutamia niistä – etenkin sen 2 kohdassa määrättyjä – on ilmeisen mahdotonta soveltaa tässä tapauksessa. Ranskan viranomaiset eivät myöskään ole vedonneet niihin.

- (133) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdassa määrättyjä poikkeuksia on tulkittava suppeasti tarkasteltaessa alueellisiin tai alakohtaisiin tarkoituksiin käytettäviä tukiohjelmia tai yleisten tukijärjestelmien soveltamista yksittäistapauksissa. Poikkeuksia voidaan soveltaa vain, jos komissio pystyy toteamaan, että tuki on välttämätöntä jonkin kyseessä olevan tavoitteen toteuttamisen kannalta. Jos poikkeusta sovellettaisiin tukeen, johon ei liity tällaista vastinetta, sallittaisiin jäsenvaltioiden välisen kaupan ja kilpailun perusteeton häiritseminen unionin edun vastaisesti ja vastaavasti aiheuton etu tiettyjen jäsenvaltioiden toimijoille.

⁽³⁹⁾ EUVL C 189, 9.8.2003, s. 21.

(134) Komission mielestä kyseistä tukea ei ole tarkoitettu taloudellisen kehityksen edistämiseen alueella, jolla elintaso on poikkeuksellinen alhainen tai jolla vajaatyöllisyys on vakava ongelma 107 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua merkityksessä. Tukea ei ole tarkoitettu myöskään Euroopan yhteistä etua koskevan tärkeän hankkeen edistämiseen tai jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen 107 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua merkityksessä. Sitä ei ole tarkoitettu myöskään kulttuurin ja kulttuuriperinnön edistämiseen 107 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettua merkityksessä.

(135) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrätään kuitenkin, että sisämarkkinoille soveltuvana voidaan pitää tukea tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Jotta tukeen voitaisiin soveltaa mainitussa artiklassa määrättyä poikkeusta, tuen on edistettävä kyseisen alan kehitystä.

2.3 ILMOITTAMATTA JÄTETTYIHIN TOIMENPITEISIIN SOVELLETTAVIEN SUUNTAVIIJOJEN MÄÄRITTÄMINEN

(136) Maa- ja metsätalouden valtiontukea koskevien suuntaviivojen 194 kohdan ja valtiontuen sääntöjenvastaisuuden arvioinnissa sovellettavien sääntöjen määräytymisestä annetun komission ilmoituksen⁽⁴⁰⁾ mukaisesti neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽⁴¹⁾ 1 artiklan f kohdassa tarkoitettua sääntöjenvastaista tukea on arvioitava tuen myöntämisaikana voimassa olevien sääntöjen ja suuntaviivojen mukaisesti⁽⁴²⁾.

(137) Nimenomaisesti maatalousalaa koskevat suuntaviivat ovat olleet voimassa 1 päivästä tammikuuta 2000. Kaikki kyseisen päivämäärän jälkeen myönnetty tuki on siis arvioitava asianomaisena aikana sovellettujen suuntaviivojen perusteella. Ajanjaksolla 1 päivästä tammikuuta 2000 31 päivään joulukuuta 2006 sovellettiin yhteisön suuntaviivoja maatalouden valtiontuesta. Maa- ja metsätalouden valtiontukea koskevia suuntaviivoja vuosiksi 2007–2013 sovellettiin 1 päivästä tammikuuta 2007.

(138) Näin ollen ennen kyseistä päivämäärää myönnettyä tukea on arvioitava soveltuvien osin ennen 1 päivää tammikuuta 2000 voimassa olleiden säännösten ja käytännön perusteella.

2.4 PAKOLLISET VAPAAEHTOISMAKSUT JA YHTEINEN MARKKINAJÄRJESTELY

(139) Komissio katsoo pakollisten vapaaehtoismaksujen soveltumisesta sisämarkkinoille yhteisen markkinajärjestelyn

kannalta 22 päivänä toukokuuta 2003 asiassa C-355/00, *Freskot*, annetun tuomion⁽⁴³⁾ perusteella, että tässä tapauksessa pakolliset vapaaehtoismaksut eivät vaikuttaneet suoraan eivätkä välillisesti lopputuotteiden hintoihin, koska maksut eivät vaikuttaneet tuotteiden hintoihin, jotka määräytyivät markkinoilla vapaasti. Lihatuotteista ja kasvatetuista eläimistä peritystä maksusta aiheutuva rasitus kompensoituu rahoitetuista toimista saaduilla eduilla. Voidaan siis katsoa, että maksujen vaikutus hintoihin oli hyvin vähäistä, jos sitä oli lainkaan.

(140) Toimitettujen tietojen perusteella järjestelmän rahoitusta ei ole tarpeen vastustaa.

2.5 TOIMIEN ARVIOINTI SOVELLETTAVIEN SÄÄNNÖSTEN PERUSTEELLA

2.5.1 *Lihasta perittävien maksujen avulla toteutetut toimet*

2.5.1.1 Menekinedistämistoimet

(141) Menekinedistämistoimille myönnetyn tuen osalta ennen 1 päivää tammikuuta 2002 myönnetyn tuen soveltumista sisämarkkinoille on arvioitava maataloustuotteiden ja tiettyjen muiden EY:n perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomien tuotteiden mainonnan kansallisesta tukijärjestelmästä annetun puiteasiakirjan⁽⁴⁴⁾ perusteella, ja kyseisen päivämäärän jälkeen myönnetyn tuen soveltumista on arvioitava valtiontuesta EY:n perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen ja tiettyjen liitteeseen I kuulumattomien tuotteiden mainontaan annettujen yhteisön suuntaviivojen⁽⁴⁵⁾ perusteella.

(142) Vuonna 1987 annettu puiteasiakirja ja vuonna 2002 annetut suuntaviivat sisältävät pääpiirteissään samat periaatteet. Niissä vahvistetaan kielteiset ja myönteiset perusteet, joita on noudatettava kaikissa kansallisissa tukijärjestelmissä. Kyseessä ei siis saa olla SEUT-sopimuksen 34 artiklan eikä unionin johdetun oikeuden vastainen mainonta eivätkä yrityskohtaisesti suunnatut toimet. Ranskan viranomaisten lähettämien tietojen perusteella voidaan todeta, että kyseisten toimenpiteiden tavoitteet vastaavat useita edellä mainituissa puiteissa ja suuntaviivoissa vahvistettuja myönteisiä perusteita, sillä ne vastaavat joiltakin osin ylijäämätuotannon poistamisen tavoitetta ja toisilta osin laadukkaiden tuotteiden ja terveellisten elintarvikkeiden kehittämisen tavoitetta.

(143) Ranskan viranomaiset selittivät lisäksi, ettei mainonnassa välitetyillä viesteillä ollut tarkoituksena houkutella kuluttajia ostamaan muiden jäsenvaltioiden tuotteita tai paneella kyseisiä tuotteita, eikä mainonnassa käytetty minikään tietyn yrityksen tai yksittäisen tuottajan tuotemerkkiä.

(144) Tuen enimmäismäärän osalta mainonnan rahoituksesta enintään 50 prosenttia voitiin myöntää valtion varoista, ja loput oli saatava ammattijärjestöiltä tai tukea saavilta

⁽⁴⁰⁾ Komission ilmoitus K(2002) 458 (EYVL C 119, 22.5.2002, s. 22).

⁽⁴¹⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, p. 1.

⁽⁴²⁾ Ote komission ilmoituksesta: "(...) komissio arvioi aina valtiontuen soveltuvuutta yhteisämarkkinoille tuen myöntämisaikana voimassa olevissa säännöissä asetettujen aineellisten perusteiden pohjalta."

⁽⁴³⁾ Kok., s. I-5263.

⁽⁴⁴⁾ Ks. alaviite 12.

⁽⁴⁵⁾ Ks. alaviite 13.

toimialajärjestöiltä tai vapaaehtoisista maksuista joko keräämällä veroluonteisia maksuja tai pakollisia maksuja. Tässä tapauksessa toimenpiteet rahoitettiin kokonaan veroluonteisilla maksuilla, ja alan toimijoiden rahoitusosuus näissä kampanjoissa ylsi määritelmän mukaisesti 50 prosentin tasolle kampanjoiden kustannuksista.

- (145) Komissio katsoo, että menekinedistämistoimiin tässä tapauksessa myönnettyssä julkisessa tuessa on noudatettu asiaan sovellettavassa yhteisön lainsäädännössä asetettuja edellytyksiä.

2.5.1.2 Teknisen avun toimet

- (146) Ennen 1 päivää tammikuuta 2000 teknisen avun toimiin myönnetyn tuen soveltumista sisämarkkinoille on arvioitava komission sen käytännön mukaan, joka perustuu jäsenvaltioiden karjankasvatusalalla ja karjatuotteille myöntämiä tukia koskevista soveltuvista toimenpiteistä annettuun ehdotukseen⁽⁴⁶⁾, ja tämän päivämäärän jälkeen myönnetyn tuen soveltumista on arvioitava maatalouden suuntaviivojen⁽⁴⁷⁾ perusteella.

- (147) Komission ennen vuotta 2000 soveltama käytäntö ja vuonna 2000 annetut maatalouden suuntaviivat sisältävät pääpiirteissään samat periaatteet. Näin ollen 100 prosenttiin asti tukikelpoisista menoista myönnetyt tuet ovat sallittuja, kun kyseessä ovat muun muassa tiedotusta ja kirjanpitoa koskevat teknisen avun toimet, uusien tekniikkajärjestelmien käytännön yleistämistä koskevat toimet sekä maatalousalan työntekijöiden koulutukseen liittyvät toimet.

- (148) Kun maatalouden suuntaviivat hyväksyttiin vuonna 2000, lisättiin uusi edellytys, jonka mukaan kaikilla kyseessä olevan alueen tukikelpoisilla toimijoilla on oltava samat objektiiviset edellytykset saada tukea ja tuen kokonaismäärä saa olla enintään 100 000 euroa tuensaajaa kohti kolmen vuoden kautena tai, jos kyseessä on pk-yritys, enintään 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista sen mukaan, kumpi mainituista määristä on suurempi. Ranskan viranomaiset selittivät, että edellytys, jonka mukaan kaikkien asiasta mahdollisesti kiinnostuneiden alan toimijoiden on voitava osallistua toimenpiteisiin, täyttyy kaikin puolin. Komissio katsoo Ranskan viranomaisten toimittamien, etenkin tuensaajien erittäin suurta määrää koskevien tietojen perusteella, että tuen enimmäismäärää koskeva edellytys täyttyy.

- (149) Komission mielestä teknisen avun toimien rahoittamiseen tässä tapauksessa myönnetty julkinen tuki on asiassa sovellettavissa yhteisön säännöissä asetettujen edellytysten mukaista.

2.5.1.3 Tutkimus- ja testaustoimet

- (150) Tutkimus- ja testaustoimiin ennen 1 päivää tammikuuta 2000 myönnetyn tuen soveltuminen sisämarkkinoille on varmistettava tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävää valtion tukea koskevista yhteisön puitteista sekä mainittujen puitteiden muuttamisesta annetun komission tiedonnannon perusteella, ja kyseistä päivämäärää myöhemmin

myönnetyn tuen soveltuminen on arvioitava maatalouden suuntaviivojen mukaisesti, joiden 17 kohdassa viitataan kyseisiin puitteisiin.

- (151) Yhteisön puitteiden mukaan 100 prosenttiin ulottuva tukitaso soveltuu sisämarkkinoille, vaikka tutkimus- ja kehitystyöstä vastaisivat yritykset, jos seuraavat neljä edellytystä täyttyvät:

a) tuki palvelee asianomaista alaa yleisluonteisesti, eikä vääristä kilpailua muilla aloilla;

b) tuesta tiedotetaan tarkoituksenmukaisissa lehdissä, joilla on valtakunnallinen levikki ja jotka eivät rajoitu tietyn järjestön jäseniin, jotta taataan, että kuka tahansa toimesta mahdollisesti kiinnostunut toimija saa vaivatta tiedot toimien toteuttamisesta, ja tulokset on toimitettava pyynnöstä kaikille kiinnostuneille osapuolille. Tiedot on julkaistava viimeistään silloin, kun ne voidaan antaa jonkin tietyn järjestön jäsenille;

c) toimien tuloksista ilmoitetaan sekä kulujen että ajan kannalta tasapuolisesti kaikille asiasta kiinnostuneille osapuolille ja myös tuensaajille;

d) tuki täyttää edellytykset, jotka on asetettu monenvälisissä kauppaneuvotteluissa Uruguayn kierroksen aikana tehdyn maataloussopimuksen liitteessä 2 "Kotimainen tuki: perusteet alennussitoumuksista vapautumiselle"⁽⁴⁸⁾.

- (152) Ranskan viranomaiset selittivät tältä osin, että Interbevin tekniset tutkimus- ja testaustoimet toteutetaan kaikkien alan toimijoiden hyväksi. Lisäksi Interbev välittää tiedot saaduista tuloksista ja antaa teknisiä suosituksia järjestämällä koulutuksia ja jakamalla asiakirjoja, tiedonantoja, tiivistelmiä ja tietolehtisiä sekä sähköisten tallennusvälineiden kautta. Kaikki naudan- ja lampaanliha-alan kasvattajat, teurastajat, lihakauppiaat, jalostajat ja myyjät saavat pyynnöstä tiedot tuloksista ja pystyvät tutustumaan tutkimusraportteihin yhdenvertaisesti ja samaan aikaan muiden kanssa. Ranskan viranomaiset vakuuttivat vielä, ettei kyseisten toimien yhteydessä suoriteta mitään suoria maksuja tuottajille eikä jalostajille ja että kyseiset toimet täyttävät Euroopan unionin allekirjoittamat kansainväliset kaupalliset sitoumukset.

- (153) Komissio katsoo, että tutkimus- ja testaustoimiin tässä tapauksessa myönnetty julkinen tuki on asiassa sovellettavissa yhteisön säännöissä asetettujen edellytysten mukaista.

⁽⁴⁶⁾ Ks. alaviite 14.

⁽⁴⁷⁾ Ks. alaviite 11.

⁽⁴⁸⁾ EYVL L 336, 23.12.1994, s. 1.

2.5.2 FNE:n toteuttamat toimet

2.5.2.1 Tekninen apu

- (154) Teknisen avun toimiin ennen 1 päivää tammikuuta 2000 myönnetyn tuen soveltuminen sisämarkkinoille on varmistettava komission sen käytännön mukaan, joka perustuu jäsenvaltioiden karjankasvatusalalla ja karjatuotteille myöntämiä tukia koskevista soveltuvista toimenpiteistä annettuun ehdotukseen ⁽⁴⁹⁾, ja tämän päivämäärän jälkeen myönnetyn tuen soveltuminen on varmistettava maatalouden suuntaviivojen ⁽⁵⁰⁾ perusteella.
- (155) Komission ennen vuotta 2000 soveltama käytäntö ja vuonna 2000 annetut maatalouden suuntaviivat sisältävät pääpiirteissään samat periaatteet. Näin ollen 100 prosenttiin asti tukikelpoisista menoista myönnettyt tuet ovat sallittuja, kun kyseessä ovat tiedotusta ja kirjanpitoa koskevat teknisen avun toimet, uusien tekniikojen käytännön yleistämistä koskevat toimet sekä maatalouden työntekijöiden koulutukseen liittyvät toimet.
- (156) Kun maatalouden suuntaviivat hyväksyttiin vuonna 2000, lisättiin uusi edellytys, jonka mukaan kaikilla kyseessä olevan alueen tukikelpoisilla toimijoilla on oltava samat objektiiviset edellytykset saada tukea ja tuen kokonaismäärä saa olla enintään 100 000 euroa tuensaajaa kohti kolmen vuoden kautena tai, jos kyseessä on pk-yritys, enintään 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista sen mukaan, kumpi mainituista määristä on suurempi.
- (157) Ranskan viranomaiset korostivat, että kaikki rahoitetut toimet palvelevat yleisluonteisesti koko naudan- ja lampaanliha-alan kasvattajia, eikä toimista saatava hyöty rajoitu koskaan yksittäisiin toimijoihin tai toimijoiden ryhmiiin.
- (158) FNE:n rahoitusosuus on jäänyt useimmiten alle 50 prosenttiin toimien ja tutkimusten kustannuksista. Se on voinut olla yksittäisissä hankkeissa yli 50 prosenttia, mutta tuen taso ei ole ylittänyt kertaakaan satua prosenttia.
- (159) Taloutta koskevien tutkimusten rahoituksessa valvotaan yhtäältä, ettei kasvattajaa kohti rajaksi asetettu 100 000 euroa kolmen vuoden kautena ylity, ja toisaalta, että kaikilla kasvattajilla on mahdollisuus tutustua tutkimusten tuloksiin.
- (160) Komission mielestä teknisen avun toimien rahoittamiseen tässä tapauksessa myönnetty julkinen tuki on asiassa sovellettavissa yhteisön säännöissä asetettujen edellytysten mukaista.

2.5.2.2 Tutkimus- ja testaustoimet

- (161) Tutkimus- ja testaustoimiin ennen 1 päivää tammikuuta 2000 myönnetyn tuen soveltuminen sisämarkkinoille on varmistettava tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävää

valtion tukea koskevien yhteisön puitteiden sekä mainittujen puitteiden muuttamisesta annetun komission tiedonannon perusteella, ja kyseistä päivämäärää myöhemmin myönnetyn tuen soveltumista on arvioitava maatalouden suuntaviivojen perusteella, joiden 17 kohdassa viitataan kyseisiin puitteisiin

- (162) Yhteisön puitteiden mukaan 100 prosenttiin ulottuva tukitaso soveltuu sisämarkkinoille, vaikka tutkimus- ja kehitystyöstä vastaisivat yritykset, jos seuraavat neljä edellytystä täyttyvät:
- a) tuki palvelee yleisluonteisesti asianomaista alaa, eikä vääristä kilpailua muilla aloilla;
 - b) tuesta tiedotetaan tarkoituksenmukaisissa sanomalehdissä, joiden levikki on valtakunnallinen ja jotka eivät rajoitu tietyn järjestön jäseniin, jotta taataan, että kuka tahansa tästä toiminnasta mahdollisesti kiinnostunut toimija saa vaivatta tietoa toimien toteuttamisesta, ja tulokset on toimitettava pyynnöstä kaikille kiinnostuneille osapuolille. Tiedot on julkaistava viimeistään silloin, kun ne voidaan antaa jonkin tietyn järjestön jäsenille;
 - c) toimien tuloksista ilmoitetaan sekä kulujen että ajan kannalta tasapuolisesti kaikille kiinnostuneille osapuolille ja myös tuensaajille;
 - d) tuki vastaa edellytyksiä, jotka on asetettu monenvälisissä kauppaneuvotteluissa Uruguayn kierroksen aikana tehdyn maataloussopimuksen liitteessä 2 "Kotimainen tuki: perusteet alennussitoumuksista vapautumiselle".
- (163) Tässä tapauksessa jokaisen taloutta koskevan tutkimuksen lopullisista tiedoista sekä kunkin tutkimusohjelman päättyessä kootuista lopullisista tiedoista tiedotetaan laajamittaisesti. Kaikkien rahoitusta saaneiden tutkimusten tulokset julkaistaan ja niitä jaetaan, jotta kasvattajat ja niiden kenttäjärjestöt voisivat hyödyntää niitä ja tutustua niihin tasavertaisesti.
- (164) Merkittäviä jakelukanavia on kaksi: kotieläintuotantoalan ammattijärjestöt ja kotieläintuotantoinstituutti, jotka tiedottavat tuloksista kasvattajille ja teknikoille laajalevikkisissä teknisissä ja taloudellisissa julkaisuissa.

- (165) Koska toimet palvelevat yleisluonteisesti koko alaa, tuloksia ei pyritä hyödyntämään kaupallisesti. Käyttöoikeuden siirtoa koskeviin kustannuksiin tai käyttöoikeuden saannin edellytyksiin liittyviä ongelmia ei siis ole. Toimien todellisia edunsaajia ovat nautaeläinten ja lampaiden kasvattajat, joille toimista saatavat teoreettiset ja käytännön tulokset jaetaan.

⁽⁴⁹⁾ Komission kirje jäsenvaltioille nro SG(75) D/29416, 19.9.1975.

⁽⁵⁰⁾ Ks. alaviite 11.

(166) Rahoitetuista tutkimuksista ei aiheudu suoria tuloja tuottajille eikä jalostajille. Ne täyttävät yleiset ja erityiset edellytykset, jotka on asetettu monenvälisissä kauppaneuvotteluissa Uruguayn kierroksen aikana Marrakeshissa tehdyn maataloussopimuksen liitteessä 2 ”Kotimainen tuki: perusteet alennussitoumuksista vapautumiselle”.

(167) Komission mielestä tutkimus- ja testaustoimien rahoittamiseen tässä tapauksessa myönnetty julkinen tuki on asiassa sovellettavissa yhteisön säännöissä asetettujen edellytysten mukaista.

2.6 TUEN RAHOITUS

(168) Valtiontuki rahoitettiin veroluonteisella maksulla (pakolliset vapaaehtoismaksut), joten komission on tutkittava rahoitettujen toimenpiteiden eli tuen lisäksi myös niiden rahoitustapa. Tuomioistuimen mukaan ⁽⁵¹⁾ komission on tukea ja erityisesti pakollisia vapaaehtoismaksuja arvioi-
dessaan otettava tuen rahoitustapa huomioon silloin, kun se kuuluu olennaisesti tukitoimenpiteeseen.

(169) Sen selvittämiseksi, onko rahoitustapa olennainen osa tukitoimenpidettä, on otettava huomioon useita seikkoja: maksun tuotto on varattava tuen rahoittamiseen ja se on käytettävä väistämättä tuen rahoittamiseen ⁽⁵²⁾, maksun on liityttävä tukitoimenpiteeseen sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti ⁽⁵³⁾ ja maksun suuruudella on oltava suora vaikutus valtiontuen suuruuteen ⁽⁵⁴⁾.

(170) Kun näitä edellytyksiä sovelletaan kyseessä oleviin tukitoimenpiteisiin, komissio panee merkille seuraavat seikat. Ensinnäkin pakolliset maksut on määritetty kyseisten toimenpiteiden oikeusperustassa eli toimialakohtaisissa sopimuksissa, joita on laajennettu asetuksella. Jokainen maksu suoritetaan siis yksin kyseessä olevan rahaston hyväksi, eikä sillä ole yhteyttä Interbevin tai valtion yleisiin määrärahoihin. Maksun on siis katsottava olevan varattu tuen rahoitukseen ja käytettävän tuen rahoitukseen voimassa olevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Toiseksi tukitoimenpiteet rahoitetaan yksinomaan alakohteisilla maksuilla. Interbev ei käytä mitään muita rahoituslähteitään täydentääkseen näiden toimien rahoitusta. Näin ollen voidaan todeta, että maksun suuruudella on suora vaikutus valtiontuen suuruuteen.

(171) Näiden seikkojen perusteella komissio toteaa, että tuen rahoitustapa, tässä tapauksessa pakolliset vapaaehtoismaksut, ovat olennainen osa tukitoimenpidettä ja ne on

näin ollen otettava huomioon arvioitaessa tuen soveltumista sisämarkkinoille. Koska tämä rahoitustapa voi olla vastoin SEUT-sopimuksen 110 artiklaa, komissio ei voi vahvistaa tukijärjestelmän soveltuvan sisämarkkinoille, jos se havaitsee eriarvoista kohtelua tuontituotteiden ja kotimaisten tuotteiden ⁽⁵⁵⁾ tai vientituotteiden ja kotimaisten tuotteiden ⁽⁵⁶⁾ välillä.

(172) Tarkasteltavana olevassa asiassa maksu perittiin kotimaista tuotannosta ja vientiin tarkoitetuista eläimistä tai lihasta (lihasta perittävät pakolliset vapaaehtoismaksut) sekä tuontieläimistä ja -lihasta (FNE:n perimät pakolliset vapaaehtoismaksut).

(173) Komission tutkimus koskee lihasta perittäviin maksuihin ja FNE-maksuihin liittyviä tiettyjä näkökohtia siltä osin, kuin mainitut maksut voivat vaikuttaa yhteisön sisäiseen kauppaan.

2.6.1 Lihasta perittävät maksut (Interbev-maksut)

2.6.1.1 Tuontiliha

(174) Kuten johdanto-osan 82 kappaleessa todetaan, vuosina 1996–2004 tuontilihasta peritystä maksusta ei tehty Ranskan lainsäädännössä pakollista. Se ei siis kuulu tämän päätöksen soveltamisalaan, koska se ei ole varsinaisesti valtiontukea. Siitä puuttuu nimittäin yksi johdanto-osan 10 kappaleessa mainittu ratkaiseva seikka, velvoitavuus. Edellä esitetyn perusteella tuontituotteista perityillä maksuilla rahoitetut toimenpiteet eivät näin ollen ole valtiontukea, eikä tämä päätös siis koske niitä.

2.6.1.2 Vientituotteet

(175) Kuten johdanto-osan 16 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa ⁽⁵⁷⁾ todetaan, maksua on peritty 1 päivästä tammikuuta 1996 lähtien muihin jäsenvaltioihin lähetetyistä tuotteista, joskin vuonna 2001 otettiin käyttöön maksun osittainen palautus. Tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan kyseinen maksu voi aiheuttaa viejien eriarvoista kohtelua, jos maksuilla rahoitetut toimet eivät ole tarkoitettu niille eivätkä korvaa viejille koituvaa maksurasitusta ⁽⁵⁸⁾. On siis osoitettava, ettei maksusta saatuja tuloja ole osoitettu toimiin, jotka suosivat Ranskassa kaupan pidettävää kotimaista tuotantoa vientiin tarkoitettua kotimaista tuotannon kustannuksella.

(176) Nimenomaisesti vientiin tarkoitettuja eläimiä ja tuotteita koskevia toimia olivat muun muassa menekinedistämis-toimet (esimerkiksi kansainväliset näyttelyt, ammattilaisille suunnattu tiedotus ja pr-toiminta, Berliinin vihreä viikko ja ulkomailla järjestettävä lihanleikkauskoulutus).

⁽⁵¹⁾ Yhdistetyt asiat C-261/01 ja C-262/01, Van Calster, tuomio 21 päivänä lokakuuta 2003, Kok., s. I-12249, 49 kohta.

⁽⁵²⁾ Asia C-174/02, Streekgewest Westelijk Noord-Brabant, tuomio 13 päivänä tammikuuta 2005, Kok., s. I-85, 26 kohta; asia C-526/04, Laboratoires Boiron, tuomio 7 päivänä syyskuuta 2006, Kok., s. I-7529, 44 kohta.

⁽⁵³⁾ Asia C-174/02, Streekgewest Westelijk Noord-Brabant, tuomio 13 päivänä tammikuuta 2005, Kok., s. I-85, 26 kohta; yhdistetyt asiat C-266/04–C-270/04, C-276/04 ja C-321/04–C-325/04, Nazairdis, tuomio 27 päivänä lokakuuta 2005, Kok., s. I-9481, 46–49 kohta.

⁽⁵⁴⁾ Asia C-174/02, Streekgewest Westelijk Noord-Brabant, tuomio 13 päivänä tammikuuta 2005, Kok., s. I-85, 28 kohta; yhdistetyt asiat C-393/04 ja C-41/05, Air Liquide, tuomio 15 päivänä kesäkuuta 2006, Kok., s. I-5293, 46 kohta.

⁽⁵⁵⁾ Yhdistetyt asiat C-261/01 ja C-262/01, Van Calster, tuomio 21 päivänä lokakuuta 2003, Kok., s. I-12249, 48 kohta.

⁽⁵⁶⁾ Asia C-234/99, Nygård, tuomio 23 päivänä huhtikuuta 2002, Kok., s. I-3657.

⁽⁵⁷⁾ Ks. myös johdanto-osan 88 kappale ja sitä seuraavat kappaleet.

⁽⁵⁸⁾ Edellä alaviiteessä 56 mainittu asia C-234/99, Nygård, tuomio 23 päivänä huhtikuuta 2002.

- (177) Kaikkia eläimiä ja tuotteita koskevia toimia ovat olleet tuotteiden kohdemarkkinoista riippumatta muun muassa mainonta, kuten eurooppalaista laatuherkää, sisäelimiä ja "liharotuja" koskevat kampanjat, ja muutamat tutkimustoimet, jotka ovat koskeneet elintarviketurvaa, eläinten hyvinvointia, laadunhallintaa, tuotteen määrittelyä, sertifiointikäytäntöjä ja naudanlihan jäljitettävyyttä ja joiden tuloksista on tiedotettu laajalti sekä Ranskassa että sen ulkopuolella.

i) Muihin jäsenvaltioihin lähetettävät eläimet ja liha

- (178) Ranskan viranomaisten mukaan kaikki pakollisilla vapaaehtoismaksuilla rahoitetut toimet eivät hyödyttäneet yksin muihin jäsenvaltioihin lähetettäviä tuotteita ja eläimiä tai sekä muihin jäsenvaltioihin lähetettäviä tuotteita ja eläimiä että muita kotimaisia tuotteita.
- (179) On selvittävä vuosikohtaisesti sekä kaiken kaikkiaan, ovatko muihin jäsenvaltioihin lähetetyt tuotteet hyötynneet toimialajärjestön toimista.
- (180) Seuraavaan taulukkoon on koottu euroina pakollisista vapaaehtoismaksuista saatujen tulojen jakautuminen Interbevin eri toimiin vuosittain, ja siinä on eritelty myös niiden toimien osuudet, jotka ovat hyödyttäneet pelkästään vientiin tarkoitettuja eläimiä ja lihaa, ja niiden toimien osuudet, jotka ovat hyödyttäneet sekä vientiin tarkoitettuja eläimiä ja lihaa että muita kotimaisia tuotteita.

Vuosi	Kaikkien tuotteiden hyväksi toteutetut toimet	Ainoastaan Ranskassa myytävien tuotteiden hyväksi toteutetut toimet	Ainoastaan vientituotteiden hyväksi toteutetut toimet	Toimet yhteensä vuosittain	Osuus kaikista rahoitetuista toimista (pyöristetty) (%)
1996	5 517 088,95	13 308 769,70	2 101 111,35	20 926 970,00	36
1997	9 244 861,43	8 723 278,25	2 104 379,32	20 072 518,99	56
1998	8 995 703,14	11 214 605,23	927 146,63	21 137 455,00	46
1999	9 780 064,41	10 308 559,00	1 058 778,36	21 447 401,76	50
2000	8 245 970,18	10 126 453,50	991 754,32	19 264 178,00	47
2001	9 447 359,23	15 115 169,26	1 720 267,50	26 282 796,00	42
2002	10 553 240,96	24 553 282,92	4 326 569,12	39 433 093,00	37
2003	12 626 096,22	21 010 195,68	3 761 566,70	37 398 458,60	43
2004	11 288 281,00	20 527 149,24	4 045 129,24	35 860 559,48	42

- (181) Taulukosta käy ilmi, että koko tarkasteltavana olevan jakson aikana vientituotteita hyödyttäneiden toimien osuus on ollut keskimäärin 44 prosenttia kaikista pakollisilla vapaaehtoismaksuilla rahoitetuista toimista. On täsmennettävä, että Ranskan viranomaiset ilmoittivat, että vientiin tarkoitettuista tuotteista perityistä maksuista saatujen tulojen kokonaismäärä oli ollut samalla ajanjaksolla 15 prosenttia⁽⁵⁹⁾. Lisäksi Ranskan viranomaiset ilmoittivat, että 15 prosentin osuus oli keskimääräinen osuus, ja ne toimittivat kutakin vuotta koskevat tiedot, joiden perusteella vientituotteista perittyjen maksujen osuus ei ollut missään vaiheessa yli 18 prosenttia.

ii) SEUT-sopimuksen 110 artiklan mukaisuus

- (182) Kun otetaan huomioon tuomioistuimen asiassa Nygård⁽⁶⁰⁾ antaman tuomion vaikutukset sekä se, että maksulla rahoitetut toimenpiteet ovat SEUT-sopimuksen 107 artiklassa tarkoitettua valtiontukea eikä maksu ole luonteeltaan syrjivä eikä näin ollen vastoin SEUT-sopimuksen 110 artiklaa, koska sitä on sovellettu tasavertaisesti vientiin tarkoitettuihin tuotteisiin ja eläimiin, jotka ovat hyötynneet samassa suhteessa maksuista saatavista

eduista, komissio katsoo, että Interbevin toiminnan rahoittamiseen tarkoitettuista, vientituotteista perityistä maksuista saadut tulot ovat SEUT-sopimuksen ja erityisesti sen 107 artiklan määräysten mukainen tuen rahoitustapa ja että tällä tavoin rahoitettu valtiontuki on näin ollen kyseisen perussopimuksen mukaista.

2.6.2 FNE-maksut

2.6.2.1 Tuontieläimet

- (183) Ranskan viranomaisten mukaan FNE:n hyväksi perittyjä maksuja voitiin soveltaa vuoteen 2003 asti myös Ranskan ulkopuolella kasvatettuihin mutta Ranskaan teurastettavaksi tuotuihin eläimiin.

- (184) Komission esittämien epäilysten johdosta Ranskan viranomaiset ilmoittivat muuttaneensa toimialakohtaisen sopimuksen tekstiä siten, että kaikki Ranskaan tuoduista tai toimitetuista eläimistä perittävät maksut jäivät sopimuksen ulkopuolelle. Ranskan viranomaisten mukaan maksuja peritään vain Ranskassa kasvatetuista ja teurastetuista eläimistä.

⁽⁵⁹⁾ Ks. johdanto-osan 94 kappale ja sitä seuraavat kappaleet.

⁽⁶⁰⁾ Edellä alaviitteessä 56 mainittu asia C-234/99, Nygård, tuomio 23 päivänä huhtikuuta 2002.

- (185) Toimialakohtaiseen sopimukseen tehtyjä muutoksia ei toimitettu komissiolle. Sille toimitettiin vain 2 päivänä helmikuuta 2005 päivätty määräys (katso johdanto-osan 87 kappale), jonka mukaan FNE:n hyväksi perittäviä maksuja sovelletaan ainoastaan Ranskassa kasvatettujen eläinten Ranskan emämaassa tapahtuvasta teurastuksesta saataviin lihoihin.
- (186) Näin ollen ajanjaksolla 1 päivästä tammikuuta 1996 30 päivään syyskuuta 2004 lihasta perittävä maksu koski myös Ranskan ulkopuolella kasvatettujen mutta Ranskassa teurastettujen eläinten lihoja.
- (187) Ranskan viranomaiset eivät pystyneet osoittamaan, että näillä maksuilla rahoitetut toimet olisivat hyödyttäneet Ranskan ulkopuolella toimintaansa harjoittavia kasvattajia. Pakollisen vapaaehtoisuuden maksuvelvolliset, jotka veivät tuotteensa, eivät nimittäin voineet saada palautusta tai vähennystä, vaikka ne eivät hyötynneetkään täysimääräisesti kyseisistä toimista. Tutkimus- ja kehittämistoimet ja teknisen avun toimet voivat hyödyttää lähtökohtaisesti vain kotimaisia tuotteita (Ranskassa kasvatettujen ja teurastettujen nautaeläinten liha).
- (188) Sillä, että elävien eläinten tuonti oli tuolloin hyvin vähäistä⁽⁶¹⁾ ja että käytännössä elävien eläinten tuojilla oli mahdollisuus halutessaan ilmoittaa tuotujen eläinten tonnimäärät saadakseen ne vähennettyä maksuista ja voidakseen pyytää palautusta, ei ole välitöntä vaikutusta komission tekemään arviointiin. Lisäksi eriarvoinen kohtelu, vaikka se olisi vähäistä, kuuluu SEUT-sopimuksen 110 artiklan soveltamisalaan.
- (189) Kun otetaan huomioon tuomioistuimen asiassa Nygård⁽⁶²⁾ antaman tuomion vaikutukset sekä se, että maksuilla rahoitetut toimenpiteet ovat SEUT-sopimuksen 107 artiklassa tarkoitettua valtiontukea ja että maksu on luonteeltaan syrjivää ja näin ollen SEUT-sopimuksen 110 artiklan vastaista siltä osin, kuin sitä on sovellettu tasavertaisesti muista jäsenvaltioista peräisin oleviin tuotteisiin, jotka eivät kuitenkaan ole hyötynneet täysimääräisesti maksuista saatavista eduista, komissio katsoo, että FNE:n toimien rahoittamiseen tarkoitettu toisista jäsenvaltioista tuoduista eläimistä peritty maksu on perussopimuksen ja erityisesti sen 107 artiklan kannalta sisämarkkinoille soveltumaton tuen rahoitustapa ja että tällä tavoin rahoitettu valtiontuki on näin ollen kyseisen perussopimuksen vastaista.

2.6.2.2 Vientiin tarkoitettut eläimet

- (190) FNE-maksuja perittiin Ranskassa kasvatetuilta tai teurastetuilta eläimiltä, minkä osalta komissio voi todeta, etteivät vientiin tarkoitettut tuotteet kuuluneet varsinaisesti FNE-maksujen piiriin ja ne jäivät näin ollen tämän päätöksen soveltamisalan ulkopuolelle.

⁽⁶¹⁾ Ranskan viranomaisten (tullin) toimittamien tietojen mukaan tuotujen täysikasvuisten lihanautojen määrä oli 24 933 eläintä vuonna 2001 ja 22 250 eläintä vuonna 2002. Ranskassa teurastettujen täysikasvuisten lihanautojen määrä on noin 4 miljoonaa eläintä, eli elävinä tuotujen eläinten osuus on vain 0,58 prosenttia kaikista teurastetuista eläimistä.

⁽⁶²⁾ Edellä alaviitteessä 56 mainittu asia C-234/99, Nygård, tuomio 23 päivänä huhtikuuta 2002.

3. TUEN SÄÄNTÖJENVASTAISUUS

- (191) Kuten menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä todettiin, komissio korostaa, ettei Ranska ole ilmoittanut sille SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti sopimusten laajentamista koskevista asetuksista, joilla vapaaehtoisuudesta tehtiin pakollisia, eikä maksuilla rahoitettavista toimenpiteistä ennen niiden käyttöönottoa (katso tämän päätöksen johdanto-osan 2 kappale).
- (192) Asetuksen (EY) N:o 659/1999 1 artiklan f kohdan mukaan sääntöjenvastaisella tuella tarkoitetaan uusia tukia, jotka on otettu käyttöön SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan vastaisesti. Asetuksen 2 artiklassa säädetään velvollisuudesta ilmoittaa valtiontuesta.
- (193) Kyseessä olevien maksujen luonteen osalta komissio huomauttaa ensinnäkin, että maksut edellyttävät viranomaisen säädöstä kaikkien vaikutusten aikaansaamiseksi. Näin ollen komissio katsoo, että kyseessä ovat veroluonteiset maksut eli julkiset varat.
- (194) Koska pakolliset vapaaehtoisuuden maksut ovat julkisia varoja (kuten johdanto-osan 106 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa todetaan), jotka ovat olennainen osa tukijärjestelmää (johdanto-osan 171 kappale ja sitä seuraavat kappaleet), ja koska niitä on käytetty rahoittamaan liha-alan yritysten hyväksi koituvia etuja, niistä olisi ollut velvollisuus ilmoittaa komissiolle perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- (195) Kuten johdanto-osan 123 ja 124 kappaleessa todetaan, koska Ranskan toteuttamiin toimiin liittyy valtiontukea, kyseessä on uusi tuki, josta ei ole ilmoitettu komissiolle ja joka on näin ollen perussopimuksen mukaisesti sääntöjenvastaista.
- (196) Valtiontuen sääntöjenvastaisuuden arvioinnissa sovellettavien sääntöjen määräytymisestä annetun komission ilmoituksen⁽⁶³⁾ mukaisesti asetuksen (EY) N:o 659/1999 1 artiklan f kohdassa tarkoitettu sääntöjenvastainen tuki on arvioitava tuen myöntämisaikana voimassa olevien sääntöjen ja suuntaviivojen perusteella.

V PÄÄTELMÄT

- (197) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että järjestelmän rahoittamista pakollisilla vapaaehtoisuudella ei ole syytä vastustaa siltä osin, kuin maksuja on peritty kotimaisista tuotteista ja vientiin tarkoitetuista tuotteista ja eläimistä (tässä tapauksessa "lihasta perittävät maksut" vuosina 1996–2004).

⁽⁶³⁾ EYVL C 119, 22.5.2002, s. 22.

- (198) Koska maksuja perittiin myös tuoduista eläimistä (tässä tapauksessa FNE:n hyväksi eläimistä perityt maksut vuosina 1996–2004), edellä esitettyjen seikkojen perusteella pakollisten vapaaehtoismaksujen järjestelmä ei sovellu sisämarkkinoille, koska se on vastoin SEUT-sopimuksen 110 artiklaa, sillä Ranska ei ole pystynyt osoittamaan, että myös tuodut tuotteet olisivat hyötäneet tuesta tasavertaisesti kotimaisten tuotteiden kanssa.
- (199) Tuesta ei ollut myöskään ilmoitettu komissiolle SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti, joten se on asetuksen (EY) N:o 659/1999 1 artiklan f kohdassa tarkoitettua sääntöjenvastaista tukea.
- (200) Komission mielestä on valitettavaa, että Ranskan tasavalta on toteuttanut kyseisen tuen vastoin SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohtaa.
- (201) On muistettava, että, koska SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan menettelyä koskevat säännöt ovat luonteeltaan velvoittavia ja tuomioistuin on todennut useissa tuomioissa niillä olevan välitön oikeusvaikutus⁽⁶⁴⁾, ennen komission lopullista päätöstä toteutetun tuen sääntöjenvastaisuutta ei voida jälkikäteen muuttaa⁽⁶⁵⁾.
- (202) Tuomioistuin on muistuttanut, että jos tukitoimenpide, johon rahoitustapa olennaisesti kuuluu, toteutetaan jättämällä noudattamatta ilmoitusvelvollisuutta, kansallisten tuomioistuinten on lähtökohtaisesti määrättävä nimenomaan kyseisen tuen rahoittamiseksi perittyjen verojen tai maksujen palauttamisesta. Se on muistuttanut myös, että kansallisten tuomioistuinten tehtävänä on turvata yksityisten oikeudet, jos kansalliset viranomaiset eivät noudata SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan viimeisessä virkkeessä tarkoitettua tukien toteuttamista koskevaa kieltoa, jolla on välitön oikeusvaikutus. Kun yksityiset vetoavat tällaiseen noudattamatta jättämiseen ja kansalliset tuomioistuimet toteavat sen olemassaolon, näiden on tehtävä asiasta kaikki päätelmät kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti sekä kyseessä olevien tukitoimenpiteiden toteuttamista koskevien toimien pätevyuden osalta että myönnetyn rahallisen tuen takaisin perimisen osalta⁽⁶⁶⁾.
- (203) Komission mielestä tässä tapauksessa on aiheellista antaa ehdollinen päätös ja käyttää näin asetuksen (EY) N:o 659/1999 7 artiklan 4 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, jonka mukaan komissio voi asettaa päätökselle ehtoja, joiden täytyttyä se voi katsoa tuen soveltuvan sisämarkkinoille, sekä velvoitteita, joiden avulla se voi valvoa päätöksen noudattamista.
- (204) SEUT-sopimuksen 110 artiklan rikkomisen korjaamiseksi ja eriarvoisen kohtelun poistamiseksi taannehtivasti Ranskan on palautettava se osa maksusta, joka on peritty tuoduista tuotteista (FNE:n hyväksi eläimistä perityt maksut vuosina 1996–2004) samassa suhteessa niihin tuesta saatuihin etuihin, joista tuodut tuotteet eivät ole hyötäneet. Rikkomisen korjaamisen jälkeen kyseisen tuen katsotaan olevan SEUT-sopimuksen 107 artiklan mukaista.
- (205) Komissio asettaa ehdot, joita maksujen palauttamisessa on noudatettava. Ranskan on siis palautettava maksuvelvollisille se osa maksusta, jota on peritty edellä mainituista tuoduista tuotteista ajanjaksolla, joka alkaa maksun käyttöönottopäivästä ja päättyy 30 päivään syyskuuta 2004, täyttäen täysimääräisesti seuraavat edellytykset:
- a) jos maksun maksanut maksuvelvollinen pystyy esittämään todisteen tuontituotteista peritystä pakollisesta vapaaehtoismaksusta, se voi vaatia kansallisen oikeuden mukaisen ja joka tapauksessa vähintään kuuden kuukauden mittaisen määräajan kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta, että se osuus maksun tuotosta, joka oli tarkoitettu yksinomaan kotimaisten tuotteiden hyväksi toteutettuihin palveluihin, maksetaan sille takaisin;
 - b) Ranskan on vahvistettava tuontituotteisiin kohdistuneen mahdollisen syrjinnän laajuus. Tätä varten Ranskan on selvitettävä viitejakson aikana kotimaisilta tuotteilta kyseisinä maksuina perittyjen kokonaismäärien ja yksin näille tuotteille koituneiden etujen rahamääräinen vastaavuus;
 - c) palautus on maksettava kuuden kuukauden kuluessa pyynnön jättämisestä;
 - d) palautettavat määrät on muutettava nykyarvoonsa, ja niissä on otettava huomioon maksujen perimispäivästä tosiasialliseen palautuspäivään mennessä kertyneet korot. Korot lasketaan viite- ja diskonttokorkojen vahvistamismenetelmää käyttämällä saadun komission viitekoron mukaisesti;
 - e) Ranskan viranomaisten on hyväksyttävä kaikki maksuvelvollisten toimittamat kohtuullisina pidettävät todisteet, joista käyvät ilmi muista jäsenvaltioista peräisin olevista tuotteista maksettujen maksujen suuruudet;
 - f) palautuksen saantioikeudelle ei voi asettaa muita edellytyksiä, kuten maksun eteenpäin siirtämättä jättämistä koskevaa edellytystä;
 - g) jos maksuvelvollinen ei ole vielä suorittanut maksua, Ranskan viranomaisten on luovuttava muodollisesti perimästä sitä osaa maksusta, joka kohdistuu muista jäsenvaltioista tuotuihin tuotteisiin ja jonka on osoitettu olevan tarkoitettu rahoittamaan yksin kotimaisille tuotteille koituvia etuja. Niiden on luovuttava myös tähän liittyvien mahdollisten viivästyskorkojen perimisestä;

⁽⁶⁴⁾ Asia 77/72, Capolongo, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 19 päivänä kesäkuuta 1973, Kok., s. 611, Kok. Ep. II, s. 109; asia 120/73, Lorenz, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 11 päivänä joulukuuta 1973, Kok., s. 1471, Kok. Ep. II, s. 177; asia 78/76, Steinicke ja Weinlig, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 22 päivänä maaliskuuta 1977, Kok., s. 595, Kok. Ep. III, s. 341.

⁽⁶⁵⁾ Asia C-354/90, Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires ym. v. Ranska, tuomio 21 päivänä marraskuuta 1991, Kok., s. I-5505, Kok. Ep. XI, s. I-495, ja yhdistetyt asiat C-261/01 ja C-262/01, Van Calster, tuomio 21 päivänä lokakuuta 2003, Kok., s. I-12249.

⁽⁶⁶⁾ Yhdistetyt asiat C-261/01 ja C-262/01, Van Calster ym., tuomio 21 päivänä lokakuuta 2003, Kok., s. I-12249.

- h) Ranskan on sitouduttava toimittamaan komissiolle tämän pyynnöstä täydellinen kertomus, jolla todistetaan palauttamistoimenpiteen asianmukainen toteuttaminen;
- i) jos toisessa jäsenvaltiossa on peritty vastaava maksu samoista tuotteista, joista on peritty maksu Ranskassa, Ranskan viranomaisten on sitouduttava palauttamaan maksuvelvollisille se osuus maksusta, joka on peritty tästä toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevista tuotteista;
- j) Ranska sitoutuu antamaan tämän päätöksen tiedoksi kaikille mahdollisille maksuvelvollisille,
- d) palautettavat määrät on muutettava nykyarvoonsa, ja niissä on otettava huomioon maksujen perimispäivästä tosiasialliseen palautuspäivään mennessä kertyneet korot. Korot lasketaan viite- ja diskonttokorkojen vahvistamismenetelmää käyttämällä saadun komission viitekoron mukaisesti,
- e) Ranskan viranomaisten on hyväksyttävä kaikki maksuvelvollisten toimittamat kohtuullisina pidettävät todisteet, joista käyvät ilmi muista jäsenvaltioista peräisin olevista tuotteista maksettujen maksujen suuruudet,
- f) palautuksen saantioikeudelle ei voi asettaa muita edellytyksiä, kuten maksun eteenpäin siirtämättä jättämistä koskevaa edellytystä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Menekinedistämistoimiin, mainontaan, teknisen avun toimiin ja tutkimus- ja kehittämistyöhön ohjattu valtiontuki, jonka Ranska on toteuttanut sääntöjenvastaisesti vastoin SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohtaa ja joka on rahoitettu veroluonteisella maksulla (muihin jäsenvaltioihin lähetettävistä elävistä eläimistä ja lihasta vuosina 1996–2004 ja tuoduista elävistä eläimistä vuosina 1996–2004 peritty pakollinen vapaaehtois-maksu), on SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla sisämarkkinoille soveltuvaa valtiontukea ajanjaksolla, joka alkaa maksun käyttöönottopäivästä ja päättyy 30 päivään syyskuuta 2004, edellyttäen, että Ranska täyttää tämän artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset.

2. Ranskan on palautettava maksuvelvollisille se osa maksusta, jota on peritty edellä mainituista tuoduista tuotteista ajanjaksolla, joka alkaa maksun käyttöönottopäivästä ja päättyy 30 päivään syyskuuta 2004, täyttäen täysimääräisesti seuraavat edellytykset:

- a) jos maksun maksanut maksuvelvollinen pystyy esittämään todisteen tuontituotteista peritystä pakollisesta vapaaehtois-maksusta, se voi vaatia kansallisen oikeuden mukaisen ja joka tapauksessa vähintään kuuden kuukauden mittaisen määräajan kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta, että se osuus maksun tuotosta, joka oli tarkoitettu yksinomaan kotimaisten tuotteiden hyväksi toteutettuihin palveluihin, maksetaan sille takaisin,
- b) Ranskan on vahvistettava tuontituotteisiin kohdistuneen mahdollisen syrjinnän laajuus. Tätä varten Ranskan on selvitettävä viitejakson aikana kotimaisilta tuotteilta kyseisinä maksuina perittyjen kokonaismäärien ja yksin näille tuotteille koituneiden etujen rahamääräinen vastaavuus,
- c) palautus on maksettava kuuden kuukauden kuluessa pyynnön jättämisestä,

- g) jos maksuvelvollinen ei ole vielä suorittanut maksua, Ranskan viranomaisten on luovuttava muodollisesti perimästä sitä osaa maksusta, joka kohdistuu muista jäsenvaltioista tuotuihin tuotteisiin ja jonka on osoitettu olevan tarkoitettu rahoittamaan yksin kotimaisille tuotteille koituvia etuja. Niiden on luovuttava myös tähän liittyvien mahdollisten viivästyskorkeiden perimisestä,
- h) Ranskan on sitouduttava toimittamaan komissiolle tämän pyynnöstä täydellinen kertomus, jolla todistetaan palauttamistoimenpiteen asianmukainen toteuttaminen,
- i) jos toisessa jäsenvaltiossa on peritty vastaava maksu samoista tuotteista, joista on peritty maksu Ranskassa, Ranskan viranomaisten on sitouduttava palauttamaan maksuvelvollisille se osuus maksusta, joka on peritty tästä toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevista tuotteista,
- j) Ranska sitoutuu antamaan tämän päätöksen tiedoksi kaikille mahdollisille maksuvelvollisille.

2 artikla

Ranskan on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta niistä toimenpiteistä, jotka se on toteuttanut päätöksen noudattamiseksi.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 13 päivänä heinäkuuta 2011.

Komission puolesta
Dacian CIOLOȘ
Komission jäsen

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,**annettu 15 päivänä helmikuuta 2012,****unionin osallistumisesta Saksassa, Italiassa ja Alankomaissa vuonna 2011 toteutettujen lintuinfluenssan torjuntaa koskevien hätätoimenpiteiden rahoitukseen***(tiedoksiannettu numerolla C(2012) 776)***(Ainoastaan hollannin-, saksan- ja italiankieliset tekstit ovat todistusvoimaisia)****(2012/132/EU)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 25 päivänä toukokuuta 2009 tehdyn neuvoston päätöksen 2009/470/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Lintuinfluenssa on siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettävien lintujen tarttuva virustauti, joka vaikuttaa merkittävästi siipikarjan kasvatuksen kannattavuuteen ja aiheuttaa häiriöitä unionin sisäisessä kaupassa ja viennissä kolmansiin maihin.
- (2) Lintuinfluenssan puhkeamiseen liittyy riski taudinaiheuttajan leviämisestä muille siipikarjatiloiille kyseisessä jäsenvaltiossa tai elävän siipikarjan tai siitä saatujen tuotteiden kaupan kautta myös muihin jäsenvaltioihin ja kolmansiin maihin.
- (3) Yhteisön toimenpiteistä lintuinfluenssan torjumiseksi annetussa neuvoston direktiivissä 2005/94/EY ⁽²⁾ vahvistetaan toimenpiteet, jotka jäsenvaltioiden on kiireellisesti toteutettava taudinpurkauksen ilmetessä viruksen leviämisen estämiseksi.
- (4) Päätöksessä 2009/470/EY säädetään menettelyistä, joita käytetään myönnettäessä unionin rahoitusta yksittäisiin eläinlääkinnällisiin toimiin, myös hätätoimenpiteisiin. Kyseisen päätöksen 4 artiklan 2 kohdan nojalla jäsenvaltiot saavat rahoitusta lintuinfluenssan hävittämiseksi toteutettavista tietyistä toimenpiteistä aiheutuviin kustannuksiin.
- (5) Päätöksen 2009/470/EY 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa säädetään säännöistä, jotka koskevat jäsenvaltioille aiheutuvien kulujen prosenttiosuutta, jonka unionin rahoitusosuus voi kattaa.
- (6) Lintuinfluenssan hävittämiseksi toteutettuihin hätätoimenpiteisiin myönnettävän unionin rahoitusosuuden maksamiseen sovelletaan sääntöjä, jotka vahvistetaan

neuvoston päätöksessä 90/424/ETY tarkoitettuihin hätätapauksissa toteutettaviin toimenpiteisiin ja eläintautien torjuntatoimenpiteisiin myönnettävää yhteisön rahoitusta koskevista säännöistä 28 päivänä helmikuuta 2005 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 349/2005 ⁽³⁾.

- (7) Saksassa, Italiassa ja Alankomaissa esiintyi vuonna 2011 lintuinfluenssaa. Saksa, Italia ja Alankomaat toteuttivat direktiivin 2005/94/EY mukaisesti toimenpiteitä näiden taudinpurkauksen torjumiseksi.
- (8) Saksan, Italian ja Alankomaiden viranomaiset kykenivät elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa esittämiensä raporttien avulla ja toimitamalla jatkuvasti tietoja tautitilanteen kehittymisestä osoittamaan, että ne ovat panneet tehokkaasti täytäntöön direktiivissä 2005/94/EY säädetyt torjuntatoimenpiteet.
- (9) Saksan, Italian ja Alankomaiden viranomaiset ovat siten täyttäneet kaikki niille kuuluvat tekniset ja hallinnolliset velvoitteet, jotka koskevat päätöksen 2009/470/EY 4 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen (EY) N:o 349/2005 6 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä.
- (10) Unionin rahoitusosuuden tarkkaa määrää ei voida tässä vaiheessa vahvistaa, koska korvauksista aiheutuvia kuluja ja toimintamenoja koskevat tiedot ovat arvioita.
- (11) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla**Unionin rahoitus Saksalle, Italialle ja Alankomaille**

1. Unionin rahoitusosuus voidaan myöntää Saksalle, Italialle ja Alankomaille kustannuksiin, joita näille jäsenvaltioille on aiheutunut päätöksen 2009/470/EY 4 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla toteutetuista toimenpiteistä lintuinfluenssan torjumiseksi Saksassa, Italiassa ja Alankomaissa vuonna 2011.

⁽¹⁾ EUVL L 155, 18.6.2009, s. 30.⁽²⁾ EUVL L 10, 14.1.2006, s. 16.⁽³⁾ EUVL L 55, 1.3.2005, s. 12.

2. Edellä 1 kohdassa mainitun rahoitusosuuden määrä vahvistetaan myöhemmin päätöksellä, joka hyväksytään päätöksen 2009/470/EY 40 artiklan 2 kohdassa vahvistetun menettelyn mukaisesti.

2 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle, Italian tasavallalle ja Alankomaiden kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 15 päivänä helmikuuta 2012.

Komission puolesta

John DALLI

Komission jäsen

EUROOPAN KESKUSPANKIN PÄÄTÖS,**annettu 27 päivänä helmikuuta 2012,****Kreikan valtion liikkeeseen laskemien tai takaamien jälkimarkkinakelpoisten velkainstrumenttien vakuuskelpoisuutta koskevista väliaikaisista toimenpiteistä annetun päätöksen EKP/2010/3 kumoamisesta****(EKP/2012/2)****(2012/133/EU)**

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 127 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön (jäljempänä 'EKP:n perussääntö') ja erityisesti sen 12.1 artiklan ja 34.1 artiklan toisen luetelmakohdan yhdessä 3.1 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan ja 18.2 artiklan kanssa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) EKP:n perussäännön 18.1 artiklassa määrätään, että Euroopan keskuspankki (EKP) ja niiden jäsenvaltioiden kansalliset keskuspankit, joiden rahayksikkö on euro, voivat tehdä luottotoimia luottolaitosten ja muiden markkinaosapuolten kanssa ja että luottoa annettaessa vakuuksien on oltava riittävät. Eurojärjestelmän rahapolitiikan välineistä ja menettelyistä 20 päivänä syyskuuta 2011 annettujen suuntaviivojen EKP/2011/14 ⁽¹⁾ liitteessä I (jäljempänä 'yleisasiakirja') täsmennetään eurojärjestelmän rahapolitiittisissa operaatioissa sovellettavat omaisuuserien vakuuskelpoisuusvaatimukset.
- (2) Yleisasiakirjan 1.6 kohdan mukaan EKP:n neuvosto voi milloin tahansa muuttaa niitä välineitä, ehtoja, vaatimuksia ja menettelyjä, joilla eurojärjestelmän rahapoliittisia operaatioita toteutetaan. Yleisasiakirjan 6.3.1 kohdan mukaan eurojärjestelmä pidättää itsellään oikeuden ratkaista minkä tahansa merkitykselliseksi katsomansa tiedon perusteella, täyttääkö liikkeeseenlasku, liikkeeseenlaskija, velallinen tai takaaja eurojärjestelmän asettamat tiukat luottokelpoisuusvaatimukset.
- (3) Kreikan valtion liikkeeseen laskemien tai takaamien jälkimarkkinakelpoisten velkainstrumenttien vakuuskelpoisuutta koskevista väliaikaisista toimenpiteistä 6 päivänä

toukokuuta 2010 annetulla päätöksellä EKP/2010/3 ⁽²⁾ luottokelpoisuuden alarajan soveltaminen keskeytettiin poikkeuksellisenä toimenpiteenä väliaikaisesti Kreikan valtion liikkeeseen laskemien sekä Kreikkaan sijoittautuneiden yhteisöjen liikkeeseen laskemien ja Kreikan valtion täysimääräisesti takaamien jälkimarkkinakelpoisten velkainstrumenttien osalta.

- (4) Helleenien tasavalta on yksityisen sektorin osallistumiseen liittyen päättänyt tehdä Kreikan valtion liikkeeseen laskemien jälkimarkkinakelpoisten velkainstrumenttien haltijoille velkojen vaihtoa koskevan tarjouksen.
- (5) Tämä Helleenien tasavallan päätös on entisestään vaarantanut Kreikan valtion liikkeeseen laskemien sekä Kreikkaan sijoittautuneen yhteisön liikkeeseen laskemien ja Kreikan valtion täysimääräisesti takaamien jälkimarkkinakelpoisten velkainstrumenttien riittävyyden vakuutena eurojärjestelmän operaatioissa.
- (6) Päätös EKP/2010/3 olisi kumottava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Päätöksen EKP/2010/3 kumoaminen

Kumotaan päätös EKP/2010/3.

2 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 28 päivänä helmikuuta 2012.

Tehty Frankfurt am Mainissa 27 päivänä helmikuuta 2012.

EKP:n puheenjohtaja
Mario DRAGHI

⁽¹⁾ EUVL 331, 14.12.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 117, 11.5.2010, s. 102.

TILAUSHINNAT 2012 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 310 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	840 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonantoja ja ilmoituksia).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internetosoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI